

T.C.
BALIKESİR ÜNİVERSİTESİ
SAĞLIK BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ANABİLİM DALI

ELİT DÜZEY KADIN VE ERKEK VOLEYBOLCULAR İLE
BASKETBOLCULARIN İLETİŞİM BECERİLERİNİN
İNCELENMESİ

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Ömer TEKELİ

Tez Danışmanı

Doç. Dr. Fahri AKÇAKOYUN

BALIKESİR-2018

**T.C.
BALIKESİR ÜNİVERSİTESİ
SAĞLIK BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ANABİLİM DALI**

**ELİT DÜZEY KADIN VE ERKEK VOLEYBOLCULAR İLE
BASKETBOLCULARIN İLETİŞİM BECERİLERİNİN
İNCELENMESİ**

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Ömer TEKELİ

TEZ SINAV JÜRİSİ

Prof. Dr. Fatih ÇATIKKAŞ
Manisa Celal Bayar Üniversitesi - Başkan

Doç.Dr. Fahri AKÇAKOYUN
Balıkesir Üniversitesi - Üye

Dr.Öğr.Üyesi Nahit ÖZDAYI
Balıkesir Üniversitesi - Üye

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Fahri AKÇAKOYUN

BALIKESİR-2018

T.C.
BALIKESİR ÜNİVERSİTESİ
SAĞLIK BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

TEZ KABUL VE ONAY

Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı Yüksek Lisans Programı çerçevesinde yürütülmüş olan
“Elit Düzey Kadın ve Erkek Voleybolcular ile Basketbolcuların İletişim Becerilerinin
İncelenmesi”

başlıklı tez çalışması, aşağıdaki jüri tarafından Yüksek Lisans Tezi olarak kabul edilmiştir.

Tez Savunma Tarihi: 11/07/2018

TEZ SINAV JÜRİSİ

Prof.Dr. Fatih ÇATIKKAŞ
Manisa Celal Bayar Üniversitesi
Başkan

Doç.Dr. Fahri AKÇAKOYUN
Balıkesir Üniversitesi

Üye

Dr.Öğr.Üyesi Nahit ÖZDAYI
Balıkesir Üniversitesi
Üye

Yukarıdaki ~~Doktora~~ / Yüksek Lisans Tezi, sınav jüri komisyonu tarafından imzalanarak
16./07/2018 tarihinde teslim edilmiştir.

Doç.Dr. Şahver Ege HIŞMIOĞULLARI
Enstitü Müdürü V.

BEYAN

Bu tez çalışmasının kendi çalışmam olduğunu, tezin planlanmasından yazımına kadar bütün aşamalarda patent ve telif haklarını ihlal edici etik dışı davranışımın olmadığını, bu tezdeki bütün bilgileri akademik ve etik kurallar içinde elde ettiğimi, bu tezde kullanılmış olan tüm bilgi ve yorumlara kaynak gösterdiğimi beyan ederim (.../.../....)

Ömer TEKELİ

TEŞEKKÜR

Tezimin yürütülmesinde bana rehberlik eden ve her türlü desteğini esirgemeyen danışman hocam Sayın Doç. Dr. Fahri AKÇAKOYUN'a, teşekkürlerimi sunarım.

İÇİNDEKİLER

ÖZET	iii
ABSTRACT	iv
SİMGELER VE KISALTMALAR DİZİNİ	v
TABLolar DİZİNİ	vi
1. GİRİŞ	1
1.1. Araştırmanın Problemi	2
1.2. Sınırlılıklar	2
1.3. Sayılıtlar	2
1.4. Hipotezler	3
1.5. Araştırmanın Önemi	3
1.6. Araştırmanın Amacı	4
2. GENEL BİLGİLER	5
2.1. İletişim Kavramı ve Tanımı	5
2.2. İletişim Türleri	6
2.2.1. Sözlü İletişim	7
2.2.2. Sözsüz İletişim	7
2.2.3. Yazılı İletişim	7
2.2.4. Elektronik İletişim	8
2.3. İletişim Çeşitleri	8
2.3.1. Kişinin Kendisiyle İletişimi	9
2.3.2. Kişiler Arası İletişim	9
2.3.3. Grup İletişimi	10
2.3.4. Örgütsel İletişim	10
2.4. İletişim Süreci	11
2.4.1. Gönderici (Kaynak)	12
2.4.2. Mesaj	12
2.4.3. Kanal	13
2.4.4. Alıcı	13
2.4.5. Kodlama (Çözümleme)	13
2.4.6. Gürültü	14
2.4.7. Geri Bildirim (Dönüt)	14
2.5. İletişim Becerisi	14

2.6. Sporda İletişim	16
2.6.1. Sporda İletişimin Boyutları	16
3. GEREÇ VE YÖNTEM	18
3.1. Çalışmada Kullanılan Veri Toplama Araçları.....	18
3.2. İletişim Becerilerini Değerlendirme Ölçeği (İBDÖ).....	18
3.3. Kişisel Bilgi Formu	19
3.4. Çalışmanın Yöntemi	19
3.5. Çalışmanın Evreni ve Örneklemi	19
3.6. Verilerin Toplanma Süreci.....	20
3.7. Verilerin İstatistiksel Olarak Analiz Edilmesi	20
4. BULGULAR	22
4.1. Çalışmaya Katılan Öğrencilerin Tanımlayıcı Bilgileri	22
4.2. Çalışmaya Katılan Elit Sporcuların İletişim Becerisi Düzeyleriyle İlgili 't' Testi ve 'ANOVA Sonuçları	25
5. TARTIŞMA	31
6. SONUÇ VE ÖNERİLER	34
KAYNAKLAR	37
EK-1. ÖZGEÇMİŞ	46
EK-2. KİŞİSEL BİLGİ FORMU	47
EK-3. İLETİŞİM BECERİLERİNİ DEĞERLENDİRME ÖLÇEĞİ	48

ÖZET

Elit Düzey Kadın ve Erkek Voleybolcular ile Basketbolcuların İletişim Becerilerinin İncelenmesi

Bu araştırmanın amacı;Sultanlar Ligi, Efeler Ligi ve 1.lig kadın erkek voleybol takımlarındaki sporcular ile 1.lig ve 2.lig kadın erkek basketbol takımlarındaki elit sporcuların iletişim becerisi algı düzeylerinde farklılık olup olmadığını incelemek ve değerlendirmektir.

Araştırmanın çalışma evrenini, Türkiye’de bulunan resmi liglerde mücadele eden takımlardaki elit sporcularıçermektedir.166 elit sporcu, örneklem grubunu oluşturmuştur. Araştırmada ‘İletişim Becerilerini Değerlendirme Ölçeği’ ve ‘Bireysel Bilgi Formu’ kullanılmıştır. Toplanan verilerin çözümlenmesi ve değerlendirilmesinde SPSS 22.0 paket programı kullanılmıştır. Ölçekten alınan puanlara ait frekans, aritmetik ortalama ve yüzde dağılımları hesaplanmış, ortalama puanlar arasındaki farkların anlamlılığı test edilirken, bağımsız gruplar t-testi ve Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA) yapılmıştır. Araştırmada hata payı .05 olarak alınmıştır.

Araştırma sonucunda, çalışmaya dahil olan sporcuların yaş, cinsiyet, aktif spor yılı, elit spor yılı, medeni durum ve branş değişkenleri açısından iletişim becerisi düzeylerinde istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık ortaya çıkmamıştır. Eğitim durumu ve aylık gelir durumu değişkenleri bakımından ise istatistiksel olarak anlamlı bir fark ortaya çıkmıştır.

Anahtar Kelimeler: Elit sporcu, iletişim, iletişim becerileri.

ABSTRACT

Examination of Communication Skills of Elite Women's and Men's Volleyball Players and Basketball Players

The aim of this research is to examine and evaluate whether there is any difference in the communication perception level of the elite athletes in 1st League and 2nd Division women's men's basketball teams in the Sultans League, Efeler League and 1st Division women's men's volleyball teams.

The population of the study includes elite athletes in team struggling in the official league in Turkey. 166 elite athletes formed the sample group. The Communication Skills Assessment Scale and the Individual Information Form were used in the study. The SPSS 22.0 package program was used in the analysis and evaluation of the collected data. Frequency, arithmetic mean and percent distributions of the scores were calculated and independent groups t-test and one-way ANOVA were performed while testing the meaning of differences between the scores. The error margin in the survey was taken as .05.

As a result of the research, there was no statistically significant difference in marital status and branch variables of the athletes involved in the study. A statistically significant difference was found in terms of educational status and monthly income status variables.

Key words: Elite athlete, communication, communication skills

SİMGELER VE KISALTMALAR DİZİNİ

İBDÖ : İletişim Becerilerini Değerlendirme Ölçeği

TABLolar DİZİNİ

Sayfa No

Tablo 4.1.	Çalışmaya Katılan Sporcuların “Yaş” Değişkenine Göre Dağılımları	22
Tablo 4.2.	Çalışmaya Katılan Sporcuların “Cinsiyet” Değişkenine Göre Dağılımları	22
Tablo 4.3.	Çalışmaya Katılan Sporcuların “Eğitim Durumu” Değişkenine Göre Dağılımları	23
Tablo 4.4.	Çalışmaya Katılan Elit Sporcuların “Aktif Spor Yılı” Değişkenine Göre Dağılımları	23
Tablo 4.5.	Çalışmaya Katılan Sporcuların “Elit Düzey Spor Yılı” Değişkenine Göre Dağılımları	24
Tablo 4.6.	Çalışmaya Katılan Sporcuların “Aylık Gelir Durumu” Değişkenine Göre Dağılımları	24
Tablo 4.7.	Çalışmaya Katılan Sporcuların “Medeni Durum” Değişkenine Göre Dağılımları	25
Tablo 4.8.	Çalışmaya Katılan Sporcuların “Branş” Değişkenine Göre Dağılımları	25
Tablo 4.9.	Çalışmaya Katılan Sporcuların “Yaş” Değişkenine Göre İletişim Becerisi Düzeylerinin Karşılaştırılması.	25
Tablo 4.10.	Çalışmaya Katılan Sporcuların “Cinsiyet” Değişkenine Göre İletişim Becerisi Düzeylerinin Karşılaştırılması.	26
Tablo 4.11.	Çalışmaya Katılan Sporcuların “Eğitim Durumu” Değişkenine Göre İletişim Becerisi Düzeylerinin Karşılaştırılması.	27
Tablo 4.12.	İletişim Becerisi Puanlarının Eğitim Durumuna Göre Karşılaştırılması (Post-Hoc LSD Testi).	27
Tablo 4.13.	Çalışmaya Katılan Sporcuların “Aktif Spor Yılı” Değişkenine Göre İletişim Becerisi Düzeylerinin Karşılaştırılması.	28
Tablo 4.14.	Çalışmaya Katılan Sporcuların “Elit Spor Yılı” Değişkenine Göre İletişim Becerisi Düzeylerinin Karşılaştırılması.	28
Tablo 4.15.	Çalışmaya Katılan Sporcuların “Aylık Gelir Durumu” Değişkenine Göre İletişim Becerisi Düzeylerinin Karşılaştırılması.	29

Tablo 4.16. İletişim Becerisi Puanlarının Aylık Gelir Durumuna Göre Karşılaştırılması (Post-Hoc LSD Testi)	29
Tablo 4.17. Çalışmaya Katılan Sporcuların “Medeni Durum” Değişkenine Göre İletişim Becerisi Düzeylerinin Karşılaştırılması.	30
Tablo 4.18. Çalışmaya Katılan Sporcuların “Branş” Değişkenine Göre İletişim Becerisi Düzeylerinin Karşılaştırılması	30

1. GİRİŞ

Tüm canlılar, belli bir ortam içinde yaşarlar. İçinde buldukları ortama uyum sağladıkları sürece varlıklarını sürdürebilmektedirler. Bununla birlikte, canlılar içinde buldukları ortamla etkileşim halinde olurlar. İnsanlar da bu etkileşimleri, diğer insanlarla iletişim olarak gerçekleştirirler. Sosyal bir varlık olan insan, hem iç hem de dış çevresiyle iletişim kurar. İç iletişimde başarılı olan insanlar, dış iletişim kurmada da başarılı olmaktadır. Etkili iletişimi gerçekleştirebilenler, daha başarılı, daha mutlu, daha sosyal insanlar olarak göze çarpmaktadır. Kendisiyle barışık olan bu tipteki insanlar, çevreleriyle kurdukları iletişim sonucu karşılaştıkları olumlu veya olumsuz tepkileri değerlendirerek iletişim yeteneklerini geliştirebilmektedirler (Demir, 2016).

Toplumların ayakta kalabilmesi ve insanların birbirleriyle anlaşabilmeleri, etkili iletişim kurabilmelerine bağlıdır. İletişim, belli bir sosyal bir varlık olan insanın belli bir toplulukta yaşaması sonucu, birbirleri arasında bağ kurmalarının en temel yoludur. Bireyler, farklı duygu ve düşüncelerini kurdukları bu bağ yoluyla birbirlerine aktararak, ilişkilerini geliştirirler (Tavman, 2016).

İlişkilerin gelişmesi, toplumsal yapının korunması ve devamı açısından oldukça önemlidir. Toplum içindeki kişilerin birbirlerine bilgi aktarımı sonucu oluşturdukları iletişim süreci, toplumsal yapının bir bütün olarak kalmasını sağlamasının yanında, yapının düzenli ve sağlam şekilde ayakta kalarak işlemlerini de sağlar (Kaya, 2016).

Spor, insanların hayatını sağlıklı sürdürebilmesi için yapılması gereken aktivitelerin başında gelmektedir. Bireysel sporların yanında, takım sporları daha çok ilgi çekmektedir. Her türlü spor dalında görev yapan sporcu, antrenör, öğretmen, öğrenci ve yöneticilerin bu etkileşimlerindeki iletişim başarısı, sporcunun veya takımın başarısını olumlu yönde etkilemektedir. Sporun içindeki her birey, yetkin iletişim becerisi bilgisine sahip olmalı ve edindiği tecrübelerle bu durumu sporcunun

ve takımın başarısı için kullanma yeteneğini geliştirmelidir. Sosyal bir varlık olan insanı etkileyen faktörler arasında, toplumsal ilişkilerin yanında kültürel özellikler de bulunmaktadır. Sporun içinde aktif olarak rol alanlar, edindikleri deneyimleri gelecek nesillere sağlıklı şekilde aktarmaları, iletişimin sporun üzerindeki olumlu etkilerinin yaşanmasına katkı sağlamaya devam edecektir (Güler, 1990).

Elit sporcular, yaşamlarının her anında sporla iç içe olmasından dolayı, gerek taraftar, gerekse diğer paydaşlar ile sürekli bir iletişim içindedir. Bundan dolayı iletişim becerileri takım içi ve takım dışı, sosyal hayatları da dahil olmak üzere iletişim becerilerinin üst düzeyde olması, performanslarına etki edebilmektedir.

1.1. Araştırmanın Problemi

Elit sporcuların iletişim düzeylerinde yaş, cinsiyet, eğitim durumu, aktif spor yılı, elit spor yılı, aylık gelir durumu, medeni durum ve branş değişkenleri bakımından anlamlı bir fark var mıdır?

1.2. Sınırlılıklar

Bu araştırmanın çalışma evreni; Sultanlar Ligi, Efeler Ligi ve 1.lig kadın erkek voleybol takımlarındaki sporcular ile 1.lig ve 2.lig kadın erkek basketbol takımlarındaki sporculardan sağlanan verilerle sınırlıdır. Bu çalışmadan elde edilen sonuçlar sadece çalışmanın örnekleminde mevcut olan katılımcılarla benzer özellik gösteren sporculara genellenebilir.

1.3. Sayıtlılar

Bu çalışmanın sayıtlıları; çalışmaya dahil olan sporcuların İletişim Becerilerini Değerlendirme Ölçeği(İBDÖ) ve Bireysel Bilgi Formunu mevcut durumlarında gerçeği gösterecek şekilde samimi cevaplar verdikleri kabul edilmiştir. İBDÖ'ni çalışmaya dahil olan sporcuların verdikleri cevapların etkilenmeyeceği müsait bir yer ve zamanda uygulandığı varsayılmıştır.

1.4. Hipotezler

Hipotez 1: Sultanlar Ligi, Efeler Ligi ve 1. Lig kadın erkek voleybol takımlarındaki sporcular ile 1. Lig ve 2. Lig kadın erkek basketbol takımlarındaki sporcuların, iletişim becerisi düzeylerinde farklılıklar vardır.

Hipotez 2: Sultanlar Ligi, Efeler Ligi ve 1. Lig kadın erkek voleybol takımlarındaki sporcular ile 1. Lig ve 2. Lig kadın erkek basketbol takımlarındaki sporcuların, iletişim becerisi düzeylerinde farklılıklar yoktur.

1.5. Araştırmanın Önemi

Sosyal bir varlık olan insanların birbirlerinden etkilenmesiyle iletişim başlar. İletişim düzeyinin iki farklı noktası olduğu söylenebilir. Bunlar kişinin iç ve dış dünyasıdır. Durumlar karşısında olayın idrak edilip çözümlendiği kişinin iç dünyası ve kişilerin oluşan bu durumda gösterdiği veya anlatmak istediği mesajları barındıran dış dünyası. İletişim sürecinde ilk olarak hissettirilen bölümü ileti halinde çözümlediğimizi, fakat ifade etmek istenen mesajın ardında bireye ait iç dünyanın varlığını ve iletinin gerçek anlamının bu iç dünyada oluştuğu söylenebilir (Cüceloğlu, 2001).

İletişim becerileri, kişinin kendini ifade edebilmesi, ben dilini gerekli ortamlarda kullanabilmesi, ihtiyaçlara cevap verecek soruları sorma, kendini karşısındakinin yerine koyabilme anlamında empati kurabilme, gerçek duygu ve düşünceleri aktaran uygun iletişim yollarının kullanılması gibi becerileri içeren, kişinin efektif ve amaca hizmet eden ilişki ve iletişim kurabilmesini ve mental olarak yaşamını sağlıklı devam ettirmesinde önemli rol oynayan beceriler olarak dile getirilmektedir (Saygıdeğer, 2004).

Literatür tarandığında; Sultanlar Ligi, Efeler Ligi ve 1. Lig kadın erkek voleybol takımlarındaki sporcular ile 1. Lig ve 2. Lig kadın erkek basketbol takımlarındaki elit sporcuların iletişim becerisi düzeyleri konusunda kendilerini nasıl değerlendirdikleri konusunda fazla bir çalışma bulunamamıştır. Sultanlar Ligi, Efeler

Ligi ve 1. Lig kadın erkek voleybol takımlarındaki sporcular ile 1. Lig ve 2. Lig kadın erkek basketbol takımlarındaki elit sporcuların üzerinde yapılan bu araştırma, gelecek çalışmalara ışık tutması açısından önem arz etmektedir.

1.6.Araştırmanın Amacı

Bu çalışmanın amacı; Sultanlar Ligi, Efeler Ligi ve 1.lig kadın erkek voleybol takımlarındaki sporcular ile 1.lig ve 2.lig kadın erkek basketbol takımlarındaki elit sporcuların iletişim becerisi algı düzeylerinde farklılık olup olmadığını incelemek ve değerlendirmektir. Bununla birlikte Sultanlar Ligi, Efeler Ligi ve 1.lig kadın erkek voleybol takımlarındaki sporcular ile 1.lig ve 2.lig kadın erkek basketbol takımlarındaki elit sporculara göre iletişim becerisi algı düzeylerinde ekstrasadan bir farklılık olup olmadığını incelemek ve değerlendirmektir.

Özellikle bu çalışmada katılımcıların yaş, cinsiyet, eğitim durumu, aktif spor yılı, elit spor yılı, aylık gelir durumu, medeni durum ve branş gibi değişkenler bakımından iletişim becerisi algı düzeylerinde farklılık olup olmadığı incelenecek ve değerlendirilecektir.

2. GENEL BİLGİLER

2.1. İletişim Kavramı ve Tanımı

Bireyin temel fiziki ihtiyaçlarının yanın iletişim kurma ihtiyacı, aynı zamanda toplumun devamı için de en önemli faktörlerin başında gelmeye devam etmektedir (Oskay, 2005).

İnsanların bilgilerini paylaşmaları sonucu iletişim oluşur. Çünkü insanlar duygu ve düşüncelerini karşısındakine aktarma ihtiyacı duyar. Alanyazında bu konuda birçok tanımlama bulunmaktadır (Baltacı, 2016).İletişimin üzerinde durduğu temel sorular “kaynak, mesaj, kanal, kime ve etki çeşidi” olarak sıralanabilir (Lasswell, 2007). Kısa bir tanımla iletişim, karşılıklı olarak duygu, düşünce ve bilgilerin alışverişidir (Ege, 2006). Daha net bir ifadeyle iletişim bireyin kendini ifadesi olarak adlandırılabilir (Özbey, 2011).

Cüceloğlu (1994) ise iletişimi, karşılıklı iki birim arasında gerçekleşen mesaj alışverişi şeklinde tanımlamıştır. Bu alışverişteki dört kavram birim, birbiriyle ilişkili olma, mesaj ve alışveriş olarak sıralanabilir. Bu kavramlara kısaca aşağıda açıklanmıştır:

1-)Birim: iletişimin gerçekleştiği ve mesajların karşılıklı olarak gidip geldiği insan, hayvan veya makinelerin her biri ‘iletişim birimi’ olarak ifade edilmektedir. Bu birimlerden mesajı gönderene kaynak, mesajı alan birime ise hedef olarak tanımlanmaktadır. Bu süreç dinamik olarak işlemekte, karşılıklı fonksiyon değişimleri yaşanabilmektedir.

2-)Birbiriyle ilişkili olma: iletişim sırasında oluşan mesajlaşma içerisinde karşılıklı gönderilen mesajların da birbiriyle ilişkili olması durumudur.

3-) Mesaj: İletişim sırasında duygu, düşünce veya bilginin süzülerek hedefte alınması istenen net halin mesaj olarak tanımlanmaktadır. Bu mesajlar, yazılı, sözlü veya sözsüz olarak gönderilebilmektedir.

4-)Alışveriş: İletişimin meydana gelmesinde kaynak mesaj gönderir. Mesajı alan hedef geri iletim sağlarsa mesaj amacına ulaşmış ve iletişim gerçekleşmiş olur. Bu durum alış ve veriş olarak adlandırılmaktadır. Geri iletimler sözlü veya sözsüz olarak da gerçekleşebilmektedir.

İnsanların toplu olarak yaşadığı tüm ortamlarda iletişim süreçleri yaşanmaktadır. Varlığını sürdürmek isteyen tüm canlılar gibi insanlar da ihtiyaçlarını gidermek için çalışır. Bu nedenle dış çevresiyle iletişim kurması kaçınılmazdır. Kendini ifade ederek çevreyle kurulan iletişim yaşamın temel koşullarındandır. Aslında insanın konuşması, susması, oturuşu gibi her davranışı, karşı tarafa verilen bir çeşit mesaj niteliği taşımaktadır. Aslında iletişim, üretilen bilgiyi gönderme ve süreci algılama biçimidir. İletişimin asıl amaçlarından birisi net olarak gönderilen mesajlar sayesinde karşıdakinin tutum ve davranışlarını istendik yönde değiştirmeye çalışmaktır. Bu nedenle iletişim süreci, belli bir amaç gözetilerek gerçekleştirilir (Tutar ve Yılmaz, 2013a).

İletişimin sosyal bir varlık olarak insanlar arasındaki bağlantıları kurduğu, sosyal ilişkilerin oluşmasını ve gelişmesini sağladığı, insanları birbirlerine karşı daha yakın ve samimi hissetmelerini sağladığı söylenebilir (Imberman, 2003). Her insanın farklı yapıda ve farklı özelliklere sahip olduğu düşünülürse iletişim, bu farklılıklara saygı göstererek duyguların ortak anlamlarla buluşmasını sağlayan bir süreç olduğu söylenebilir. Bu kadar farklılıklar arasında benzerlikler bulabilmeyi veya yeni benzerlikler yaratmayı amaç edinen bir süreç olarak da iletişimden bahsedilebilir (Özer, 2000).

2.2. İletişim Türleri

İnsanlar toplumsal ve örgütsel yaşamlarının yanında günlük ve özel yaşamlarında da sürekli iletişim kurmaktadır. Kurulan bu iletişimler dört guruba ayrılır. Bunlar sözlü, sözsüz, yazılı ve elektronik iletişim olarak sayılmaktadır (Topaloğlu ve Koç, 2002).

2.2.1. Sözlü İletişim

Kelimeler kullanarak karşı tarafa ilettiğimiz mesajların olduğu iletişim çeşididir (Sillars, 1997).

Kaynak ve hedef arasında konuşarak gerçekleştirilen iletişimler sözlü iletişimdir. Yüz yüze, interaktif, televizyon, telefon veya radyolar yardımıyla da sözlü iletişim gerçekleştirilmektedir (Boyacı, 2010).

Sözlü iletişim bireyle açısından en önemli iletişim çeşididir. Hayatın her anında en çok kullanılan iletişim yöntemi olan sözlü iletişim yoluyla bireyler kendilerini tanır ve toplum içinde saygınlık kazanır. Hayat boyu süren bu faaliyette etkin rol oynayanların kazançları daha çok olmaktadır (Maden, 2010).

Bu iletişim türünün en avantajlı yönü, hızlı gerçekleşmesi ve geri bildirim alma süresinin kısa olmasıdır. Çalışma hayatında yüzyüze iletişim, örgütlerin amacına ulaşmasında ve çalışanlardan kısa sürede alınan geri bildirim yardımıyla rekabet gücünün artmasında etkili olmaktadır (Robbins ve Judge, 2013).

2.2.2. Sözsüz İletişim

Sözsüz iletişim; jest, mimik gibi bedensel hareketler ile bedensel temas ve mekan kullanımı gibi bölümlere ayrılabilir. Aynı zamanda söz kullanmadan bilgi aktarımı, ifade veya davranış olarak da tanımlamak mümkündür (Erdoğan, 2002). Sözsüz iletişim üç farklı basamaktan meydana gelir. Fiziksel sinyallerin okunması, değerlendirme yapma ve kontrol edilmesi basamakları oluşturur. Bu tür iletişimde gönderilen mesajın anlık olması ve tekrar şansının olmaması iletişimin gerçekleşmesi açısından son derece önemlidir. Sözlü iletişim sırasında amaçlanan iletinin doğru anlaşılmasına yardımcı olması açısından önem taşımaktadır (Cooper, 1999). İlk karşılaşmadaki mesajların en az yarısını oluşturmasından ve daha gerçekçi mesajlar içermesi bakımından sözlü iletişimden daha önemlidir (Bayındırlı, 4 Mayıs 2018).

2.2.3. Yazılı İletişim

Yazılı iletişim, gazete, dergi, makale gibi birçok yazılı mesaj içeren iletişim çeşididir. Örgütlerde yazışma şeklinde gerçekleştirilir. Örgütün amaçlarına

ulaşabilmesi için bir araç olarak sıklıkla kullanılmaktadır (Odabaş, 2000). Bu iletişim türünde mesaj içerikleri kayıt altına alınabilmektedir. Mesaj içeriğinde önemli detaylar olduğunda ve karşıdakilerin düşünerek hareket etmesi istenen durumlarda yazılı iletişim tercih edilmektedir. Resmi nitelik taşıması ve geri bildirim imkanı tanımamasından dolayı düşünce paylaşımlarının yapılamaması, yazılı iletişimin olumsuz yönleri olarak gösterilebilir (Şahin, 2007). Yazılı iletişim mesaj içeriğinin alınıp yorumlanması ve cevaplanması aşamalarında geçen zaman nedeniyle daha geç oluşan ve gerçekleşen bir iletişim türüdür (MEGEP, 2007).

Yazılı iletişim özellikleri, 5 ana başlıkta sıralanabilir (Kılıç, 2014);

1. Kalıcı bilgi sağlar.
2. Mesajın değişmesine imkan vermez.
3. Mesajın korunmasını sağladığı için yasal kanıt özelliği taşır.
4. Hatırlanması zor olan çok uzun mesajları içerebildiğinden, mesaj içeriklerinin yıllarca korunmasına ve gelecekte tekrar yorumlanmasına imkan tanır.
5. İletinin yapısından dolayı aynı anda bir çok kişiye ulaşabilir.

2.2.4. Elektronik İletişim

Televizyon, bilgisayar ve cep telefonları iletişimin elektronik alanda çok büyük hızla gelişmesini sağlayan teknolojik ürünlerdir. Teknolojik gelişmelerin hızı dünyanın birbirine yakınlaşmasını sağlamış, çok uzaklardaki insanlarla etkili iletişim kurulmasına olanak sağlamıştır. Bu sayede iletişim küresel düzeyde gelişmiş ve hızla gelişmeye devam etmektedir (Gönenc, 2007). Elektronik iletişimde iki boyut söz konusudur. Birincisi elektronik aletler arasında gerçekleşen bilgi aktarımı, diğeri ise insanların elektronik aletleri kullanarak gerçekleştirdikleri iletişimlerdir (Erdoğan, 2011).

2.3. İletişim Çeşitleri

İletişim şekilleri, genel olarak 4 başlık altında incelenebilir. Bunlar; kişinin kendisiyle iletişimi, kişiler arası iletişim, grup iletişimi ve örgütsel iletişimidir.

2.3.1. Kişinin Kendisiyle İletişimi

Bireyin kendi halinde gerçekleştirdiği konuşma, düşünme, hayal kurma i planlama yapma gibi düşünsel iletişim olaylarıdır (MEGEP, 2007).

Kişinin kendisi ile gerçekleştirdiği iletişim, onun içsel iletişimidir. Kişi iç iletişim kurarak kendisini motive eder, ihtiyaçları belirler ve kimliğini kazanmaya çalışır (MEGEP, 2011).

Kişinin kendisini merkeze aldığı bu iletişim türünde mesaj kaynağı ve alıcı kişinin kendisidir. Kişi- içi iletişim gerçekleşirken, simgeler kişinin kendi iç dünyasında oluşturulur, tanımlanır ve yeniden yorumlanır. Kişinin kendi duygu ve düşünceleri mesajların tamamını oluşturur (Mutlu, 2004).

2.3.2. Kişiler Arası İletişim

Kişilerarası iletişim gönderilen mesajlar yoluyla alıcının duygu, düşünce, ilgi ve tutumlarında değişiklik amaçlayan etkileşim türüdür (Kaya, 2013). Farklı bir tanımla iki kişinin, paylaştıkları ortak değerler oluşturmak amacıyla sözlü ve sözsüz mesajların kullanıldığı etkileşimsel bir süreçtir (Hartley, 2010). İletişim kuran bireyler sürekli olarak birbirlerinden geri bildirim alırlar. Bu süreçte kaynak ve alıcı konumları sürekli olarak değişmektedir. Bu nedenle bireyler alınan ve gönderilen mesajlarla birbirlerini daha iyi tanıyarak ilişkilerini geliştirebilmektedirler (Kocaman, 2010). Mesajların karşılıklı olarak çok hızlı şekilde alınıp verilebilmesi için bu iletişim türünde fiziksel olarak aynı ortam paylaşılır(Gökcan, 1 Mart 2018).

Kişiler arasındaki ilişkinin asıl amacı duygu, düşünce ve bilginin kaynaktan alıcıya ulaşmasını sağlamaktır. Etkileşim kurulan tüm süreçlerde bu aktarım sağlanmaktadır. Dolayısıyla iletişim sosyal bir varlık olan ve topluluklar içinde yaşayan insanlar için hem vazgeçilmez bir unsur, hem de denge ve uyumun temel sağlayıcısı durumundadır. Bu durum tüm varlıkların iletişime olan ihtiyacının nedenleri hakkında bize ipuçları vermektedir (Eroğlu, 2009).

Kişiler arası iletişimin amaçları arasında; ilişkiler kurma, ilişkileri geliştirme, ilişkileri bitirme, isteklerin karşılanması, ihtiyaçları giderme, kişinin kendini tanımlaması, problem çözme, örgütün amaçlarına ulaşmasını sağlama, toplumsal, kültürel, sosyal, ekonomik ve siyasi ilişkilerin geliştirilmesi ve sonlandırılması gibi durumlar sayılabilir (Çalapkulu, 2015).

2.3.3. Grup İletişimi

Grup iletişimi, grup içi norm ve kuralları belirleyen, iç ilişkileri belli bir düzende tutmaya yarayan bir iletişim çeşididir. Grup iletişimde mesajlar tüm grup üyelerine gider. Grubun tamamı tarafından yorumlama ve anlam çıkarma yapıldığından başlangıcı ve sonu belirsizlikler taşır (Johnson ve Johnson, 2003). Grup içi iletişimin katkıları arasında otorite ve normların belirlenmesi, bireyler arasındaki etkileşimin sağlanması sayılabilir. Her grup farklı özellikler taşıdığından grubun özellikleri iletişim sürecinin tamamında etki altında bırakılmaktadır. Her grupta kendine has kurallar ve normlarla birlikte oluşan iletişim süreçlerinde üyeler, iletişim biçimine ve iletişim kurallarına uymaya azami özen göstermeye çalışmaktadır (Dal, 2012).

2.3.4. Örgütsel İletişim

Belirli amaçları olan ve bu amaçları gerçekleştirmek için toplanmış örgüt üyelerinin katkılarıyla amaçlarına ulaşmaya çalışan örgütlerde, örgütsel düzeyde gerçekleşen planlı, aynı zamanda resmi bir nitelik taşıyan ilişkilere örgütsel iletişim denir (Güngör, 2011).

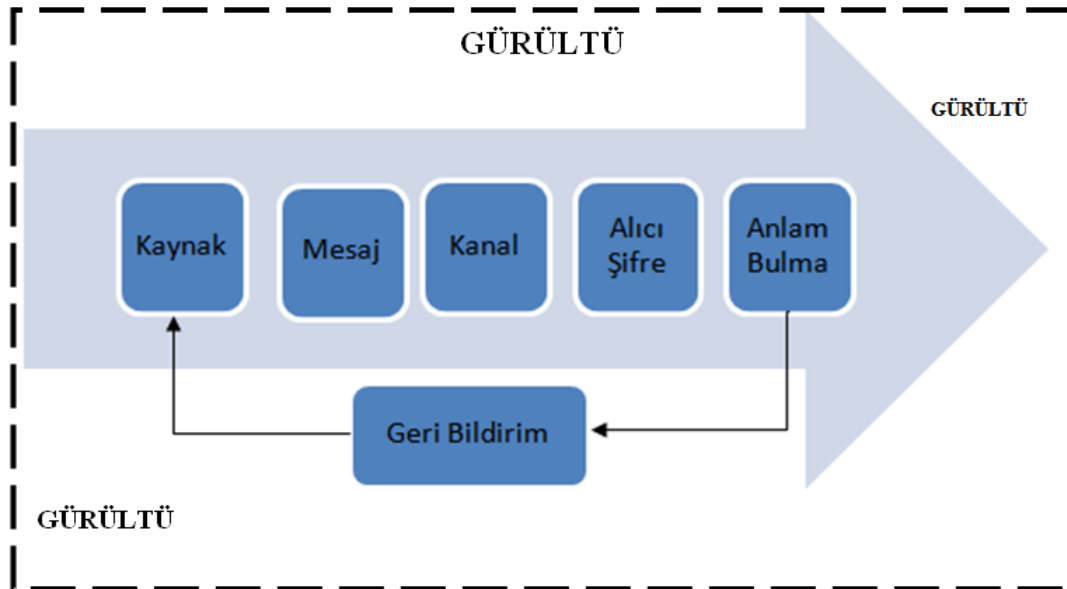
Örgütsel iletişim; farklı bir tanımla örgüt içindeki farklı birimler arasında, formal veya informal gruplar arasında ve örgüt yöneticileri arasında, ayrıca örgütün başka örgütlerle arasında, uygun araç, teknik ve yöntem kullanarak kurulan etkileşimler sonucu oluşan sosyal bir olgu olarak karşımıza çıkmaktadır (Aşkun, 1994). Örgüt kültürü ve örgüt iklimi, örgüt içinde gerçekleşen örgütsel iletişimin yapısı, işleyişi ve durumu hakkında en net bilgileri sağlayan göstergelerdir. Ayrıca örgüt içindeki çalışanların örgütsel iletişim konusundaki görüşlerini etkileme potansiyeline de sahiptir (Downs, 1997).

Örgütsel iletişim, bireyin veya örgütün varlığının devamı noktasında vazgeçilmez bir öneme sahiptir. Örgüt içinde rekabet gücünü veya başarıyı artıracak bazı düşüncelere destek verecek grup veya bireyleri bulabilmek, örgüt içinde etkili iletişim ortamına sahip olmayı gerektirir. Dolayısıyla örgütsel iletişimi etkili ve verimli kullanabilen örgütlerde rekabet gücü ve başarıyı yakalamak, diğer örgütlere göre daha kolay sağlanabilecektir (Bahar, 2012).

2.4. İletişim Süreci

İletişim süreci; kaynak, mesaj ve hedef olmak üzere 3 temel unsurdan meydana gelmektedir. Kaynak, mesaj gönderir; hedef mesajı alır ve anlamlandırır. Bu temel unsurlardan biri eksik olursa, iletişimin kurulması söz konusu olmaz. Mesaj hedefe ulaşmadığı sürece de iletişim gerçekleşmez.

Başka bir deyişle iletişim, kaynaktan gönderilen ve simgelerle anlatılan duygu, düşünce ve bilgilerin, hedef tarafından çözümlenip anlaşılmasıyla oluşan süreçtir. İletişim sürecinde bu unsurlar haricinde başka unsurlar da bulunmaktadır. Bunlar ileti, kanal, geribildirim ve kodlamadır. İletişim sürecinde yer alan unsurlar Şekil 2.1.'de gösterilmiştir (Gürgen, 1997).

Şekil 2.1. İletişim süreci(Ak, 2015).

2.4.1. Gönderici (Kaynak)

İletişim süreci kaynaktan başlar. Kaynak kendisinde bulunan veya meydana gelen duygu, düşünce veya bilgiyi hedefe gönderen kişi veya örgütler olarak tanımlanmaktadır (Arısoy, 2007). Farklı bir görüşe göre kaynak, mesajı aktaran insan veya gruplardır. Kaynak gönderilecek mesajı belirler, mesajı net ifadelerle amacına uygun olarak hedefe gönderir (Sabuncuoğlu ve Tüz, 1998). Bu süreçte mesaj hazırlanırken, bazı noktalara dikkat etmek önem taşımaktadır. Bu noktalar, şunlardır:

- Hedefin, mesajı alıcı tarafından anlamlandırabilecek şekilde sembollerle ifade etmesi gerekir.
- Mesaj, soyut ifade ve semboller yerine daha somut ve hedef tarafından anlaşılabilir şekilde aktarılmalıdır.
- Mesajda hedefin yanlış anlayabileceği ifade veya sözcükler bulunmamalıdır (Eren, 2007).

2.4.2. Mesaj

Mesaj, kaynak tarafından gönderilen ve hedef tarafından anlamlandırılabilen sembollerden oluşur. Bu sembollerin sayısı birden fazla olabilmektedir. Hedefte davranış değişikliği amaçlayan kaynak, alıcının anlamlandırabileceği veya çözebileceği kodlama sistemi kullanılmalıdır. Hedef tarafından anlaşılamayan veya kodlaması çözülemeyen mesajlar, iletişimin bozulmasına ve kopmasına neden olmaktadır (Yetişkin, 2016).

İletişim sözlü veya sözsüz olarak gerçekleşebilmektedir. İletişim kapsamında sözlü veya sözsüz mesaj aynı değere sahiptir. Sözel iletişim sırasında jest ve mimiklerle yapılan her türlü sözsüz davranış, sözel olmayan iletişime örnektir. Bazen sözel olmayan el kol hareketleri, baş sallama ve göz hareketleri, iletişim sırasında geri bildirim olarak kullanılmaktadır (Kaypakoğlu, 2010).

2.4.3. Kanal

Çağlar ve Kılıç (2008)'e göre; kanal, kaynak tarafından kodlanmış ve hedef tarafından çözümlenip anlaşılabilen mesajların kaynak ve hedef arasında aktarımını sağlayan geçit veya yoldur. Görüntü haricinde teknolojik araçlarla yapılan iletişim türlerinde sadece sözel ifadeler alırız. Ancak yüz yüze yapılan iletişimde mesajın anlaşılabilmesi için daha çok seçenek mevcuttur. Sonuç olarak kanal sayısı arttıkça iletişimin kalitesi ve etkililiği de artmaktadır.

Kaynak tarafından oluşturulan mesajın hedefe aktarıldığı yol kaynak olarak tanımlanmaktadır. Genel olarak iletişim kanalları belli fiziksel özelliklere sahiptir ve duyu organlarına hitap eder. Bu yüzden hitap ettikleri duyu organlarına göre dokunma, koklama, görsel ve işitsel kanallar olarak ta sınıflandırılabilirler. İletişimin kaliteli ve verimli olması, kullanılan kanal sayısının çokluğuna bağlıdır (Gürgen, 1997).Mesaj gönderilirken kullanılan iletişim araçları, kodlanan mesajların alıcıya giderken izlediği yol olan kanal işlevi görürler (Arısoy, 2007).

2.4.4. Alıcı

Kaynak tarafından gönderilen mesajlardaki sembol veya işaretlerin hedef tarafından anlaşılması gerekir. Mesajı anlamlandırarak geri bildirim veren birim alıcıdır. İletişimin devam etmesi veya bitmesi alıcının mesajı anlamlandırabilmesine bağlıdır. Anlamlandırılmayan mesaj sonrası iletişim kesilir. Bu yüzden iletişim sürecinde alıcının önemli bir rolü vardır (Tutar ve Yılmaz, 2008).

2.4.5. Kodlama (Çözümleme)

Kodlama, kaynak tarafından gönderilen iletinin alıcı tarafından anlamlandırılması süreci olarak ifade edilebilir (Arısoy, 2007). Kodlama, kaynağın aktarmak istediği duygu, düşünce ve bilgileri sembollere dönüştürür. Jest ve mimikler, kelimeler, şekiller veya resimler bu sembollere örnek gösterilebilir. Sembolleştirilmemiş duygu, düşünce ve bilgiler mesaj şekline dönüşmediğinden aktarılamaz. Bu işlemde sembolleştirme kodlama olarak, anlamlandırma ise çözümleme olarak açıklanabilir. Kodlama ve çözümleme sürecinde kaynak ve alıcı arasındaki uyum, iletişimin hızını ve kalitesini belirler. Uyum düzeyi yükseldikçe

ortak anlamlar artar ve etkili iletişim süreci devam eder (Lunenburg ve Ornstein, 1991).

İletişim sürecinde mesajın kodlanması;

- Net ve öz,
- Etkileyici,
- Dikkat çekici,
- Basit,
- Kolay unutulmayan olmalıdır (Mutlu, 2004).

2.4.6. Gürültü

Gürültü bazı zamanlarda iletişime olumlu, bazı zamanlarda ise olumsuz etki eden unsurlar arasındadır. Aktarılan ileti, alıcı tarafından istenen şekilde çözümlenemiyorsa iletişim sürecinde gürültü oluşur ve karşılıklı yanlış anlamlandırmalar meydana gelir (Torun, 2015).

2.4.7. Geri Bildirim (Dönüt)

Kaynak, iletişim sürecinde alıcıya aktarılan mesajların yerine ulaşmış olduğunu, ulaşanların çözümlenip çözümlenemediğini veya çözümlenen miktarını alıcının verdiği tepkilerden öğrenecektir. Alıcıdan kaynağa geri dönen bu tepkiler dönüt veya geribildirim olarak adlandırılmaktadır (Casiadi, 2017). Geri bildirim sürecinde bir mesaj alındıktan sonra çözümleme yapılır ve anlamlandırılır. Daha sonra mesajı gönderen kaynağa yeniden kodlanan mesaj gönderilir. Bu durumda kaynak ve alıcı yer değiştirmiş olur. Döngüsel olarak devam eden bu süreç, geri bildirim olarak tanımlanmaktadır (Tutar ve Yılmaz, 2013b). Alıcının aldığı mesajı anlamlandırıp yeni bir mesaj oluşturması ve bu mesajı geri bildirim olarak tepki vermesi, çok farklı yönleri bulunan iletişim sürecinin varlığını ve kalitesini etki eden önemli özellikler arasında yer almaktadır (Tayfun, 2011).

2.5. İletişim Becerisi

İletişim becerisi, duygu, düşünce, bilgi ve değerlerin istendik yönde başkalarına aktarabilme yeteneğidir (Alper, 2007). Kişi, hayatı boyunca birçok beceri kazanmaktadır. İletişim becerisi bu kazançların yapı taşı özelliği durumundadır

(Özer, 2006). İletişim becerisi yüksek düzeyde bulunan kişiler, karşılaştıkları durumlar karşısında araştırma, bütünleştirme ve daha geniş açılardan bakma gibi farklı özellikler gösterirler. Bu kişiler eleştiri veya şikayetler karşısında farklı bakış açılarından durumlarını gözlemleyerek farklı anlamlar katma özelliklerine sahip olabilmektedirler (Özer, 2005). Etkili iletişim sırasında sorulara cevap verme, verilen cevabın kişinin duygu ve düşüncelerini yansıtması önem arz etmektedir (Gölönü ve Karcı, 2010).

Karşılıklı iletişim kurabilmenin temel unsurlarından birisi de, iletişim becerisine sahip kişilerin mesajları kendine göre anlamlandırıp iletebilmesine bağlıdır. Kişilerin kaynak ve alıcı olarak sürekli rolleri değiştiğinden, mesajı oluşturma ve yorumlama kapasiteleri, iletişimin kalitesine etki etmektedir (Erözkan, 2009).

Bacanlı'ya (1999) göre; dinleme becerisi ile başlayan iletişim becerisi süreci, konuşma, soru, teşekkür, takdir, kendini tanıtmaya gibi davranışlarla devam etmektedir. Konuşma ve dinleme alışkanlıklarını geliştiren kişiler, iletişim becerilerini de geliştirmektedirler.

İletişim kurulan kişiyi dinleyerek iletişim becerisinin ilk adımını atmış oluruz. Dinleme işlemi çok basit bir olay gibi görünse bile, iletişim sürecinde oluşan birçok sorunun kaynağında sağlıklı dinlememe veya dinliyormuş gibi yapıp dinlememe yatmaktadır. Dinleme işitmekten ibaret olmadığından bize aktarılmak istenen duygu, düşünce ve bilgilerin anlamlandırılabilmesidir (Egan, 1994).

İyi bir dinleyicinin taşıdığı 4 özellik, şu şekilde sıralanabilir:

Kaynak tarafından aktarılmak istenen mesajın sözlerle anlatımı sırasında, konuşmanın bitimine kadar müdahale etmeden beklemek gerekir.

Sözlü olarak mesaj veren kişi, düşüncelerini aktarırken amacına ulaşması için mesajın konusunu anlamaya çalışmalıdır.

Aktarılmak istenen düşüncelerin nedenlerini ve hedef olarak seçilme nedenlerini muhakeme ederek kaynağın asıl amacının anlaşılması gerekir.

Düşüncelerini aktaran kişiyi olduğu gibi kabullenerek ön yargısız şekilde ve onu ona karşı dürüst bir yaklaşım göstermek gerekmektedir (Egan, 1994).

2.6. Sporda İletişim

İletişim, kişilerin toplumsal yapı içerisinde karşılıklı olarak duygu, düşünce ve bilgilerini semboller kullanarak iletmesi, edinilen bilgilerin paylaşılma süreci, duygu, düşünce ve bilgilerin toplumun tamamı açısından aynı değer ve biçimle anlamlandırılabilir olması veya bu duruma getirilmesi, kazanılan ortak anlamların paylaşılması ve karşılıklı etkinin gerçekleştirilmesi olarak tanımlanabilir. Bu açıdan bakılacak olursa, sporun içinde aktif olarak yer alan sporcu, antrenör ve yönetici konumundaki kişilerin etkili bir iletişim becerisine sahip olmaları beklenebilir. İletişimin, spor takımlarında da yüksek performans gösterebilmek ve sonucunda başarılı olabilmek için çok önemli faktör olarak rol oynadığı söylenebilir (Selağzı ve Çepikkurt, 2014).

2.6.1. Sporda İletişimin Boyutları

Aktif spor yaşamında etkili iletişim kurulabilmesi için gereken kurallar, şu şekilde özetlenebilir:

- İletişim sürecinde dürüst davranışlar sergilemek.
- Alıcı olduğumuz durumlarda karşımızdaki kişiyi dikkatli dinlemek, yapılan hataları düzeltmeye çalışmak.
- Düşünerek hareket etmek, yapılan hata oranını en aza indirmek.
- İletişim sürecinde karşımızdakine saygı göstermek, incitici davranışlardan uzak durmak.
- Olaylar karşısında verilen tepkileri, empati kurarak değerlendirmek.

- İletişim sürecinde yapılan eleştirilerin kişisel değil, davranışsal boyutta olması gerekir.

- Sözel iletişimde, amacı anlamaya çalışarak mesajın doğru anlamlandırılmasına sağlamak.

- Sporsal öğretileri içeren literatürü öğrenmek.

- Grup ortamında üyelerle eşit mesafede olmak.

- İstekli ve kararlı tutumu, iletişim süreci boyunca göstermek (Anshel, 1994).

3. GEREÇ ve YÖNTEM

3.1. Veri Toplama Araçları

Bu çalışmada;Sultanlar Ligi, Efeler Ligi ve 1. lig kadın erkek voleybol takımlarındaki sporcular ile 1. lig ve 2. lig kadın erkek basketbol takımlarındaki elit sporcuların iletişim becerisi düzeylerini incelemek amacıyla Korkut (1996) tarafından geliştirilmiş olan İBDÖ kullanılmıştır. Ayrıca Sultanlar Ligi, Efeler Ligi ve 1.lig kadın erkek voleybol takımlarındaki sporcular ile 1. lig ve 2. lig kadın erkek basketbol takımlarındaki elit sporcuların demografik özelliklerini saptamak amacıyla da araştırmacı tarafından hazırlanmış olan Bireysel Bilgi Formu'ndan faydalanılmıştır.

3.2.İletişim Becerilerini Değerlendirme Ölçeği (İBDÖ)

Çalışmada veri toplamak için Sultanlar Ligi, Efeler Ligi ve 1. lig kadın erkek voleybol takımlarındaki sporcular ile 1. lig ve 2. lig kadın erkek basketbol takımlarındaki elit sporculara Korkut (1996) tarafından hazırlanmış olan 'İBDÖ' kullanılmıştır. Korkut (1996) tarafından ilk olarak lisede öğrenim gören öğrenciler için hazırlanmış ve daha sonrasında üniversitede öğrenim gören öğrencilerle birlikte altmış bir yetişkin bireye uygulanmıştır. İBDÖ, beşli likert yapıdan oluşan bir ölçektir; 25 farklı maddeyi içeren bir yapıdadır. Yönergenin de mevcut olduğu formda “(5) her zaman, (4)sıklıkla, (3) bazen, (2) nadiren, (1) hiçbir zaman” şeklindeki seçenekler bulunmaktadır. Tersine maddelerin bulunmadığı ölçek için yüksek puanın anlamı, ankete katılan elit sporcuların iletişim becerisi düzeylerini pozitif yönde değerlendirme yaptıklarının işaretidir.

Korkut (1996),İBDÖ'nin geçerlilik ve güvenilirlik çalışmasını 14-17 yaş aralığında olan 126 öğrenci ile yapmıştır. Ölçeğin maddelerinin yapı geçerliğini, diğer bir deyişle çok boyutlu olup olmadığını anlayabilmek amacıyla temel bileşenler faktör analizi yapılmıştır. Dönüştürülmeden yapılan analiz sonucunda maddeler öz değerleri 1.00'ın üstünde olan dokuz faktöre yayılmış, ancak son beş faktöre çok az sayıda madde girmiştir. Birinci faktörün öz değerinin 4.37; ikinci ve diğer faktörlerin öz değerlerinin ise sırasıyla 1.91; 1.77; 1.56; 1.37; 1.27; 1.18; 1.13; 1.08 olduğu

görülmüştür. Elde edilen faktör yığılmalarının birbirinden çok farklı olmaması ölçeğin tek boyutluluk için tek faktör yapısını gösterdiği biçiminde yorumlanmıştır (Korkut, 2004).

Ölçeğin Korkut (1997) tarafından üniversitede okuyan 58 öğrenci ve 61 yetişkinle yapılan iki geçerlik çalışmasında benzer ölçekler kullanılmıştır. Bu çalışmada ölçeğin Cronbach Alpha güvenilirlik katsayısı 0.84 olarak bulunmuştur.

3.3.Kişisel Bilgi Formu

Araştırmacı tarafından oluşturulan Kişisel Bilgi Formu elit sporcuların sosyo-demografik özelliklerini tespit etmek için kullanılmıştır. Kişisel Bilgi Formunun içinde Sultanlar Ligi, Efeler Ligi ve 1. Lig kadın erkek voleybol takımlarındaki sporcular ile 1. Lig ve 2. Lig kadın erkek basketbol takımlarındaki elit sporcuların yaş, cinsiyet, eğitim durumu, aktif spor yılı, elit spor yılı, aylık gelir durumu, medeni durum ve branşları ile alakalı bilgi alıcı sorular bulunmaktadır.

3.4.Çalışmanın Yöntemi

Bir konu ya da olaya ilişkin katılımcıların görüşlerinin veya ilgi, beceri ve yetenek gibi özelliklerinin belirlendiği ve diğer araştırmalara göre çok daha büyük örneklem üzerinde yapılan araştırmalara tarama araştırmaları denir (Büyüköztürk ve ark., 2012). Bu çalışmada da elit sporcuların iletişim becerileri düzeylerinin belirlenmesi ve çeşitli değişkenler açısından incelenmesi amaçlandığından tarama modeli kullanılmıştır.

3.5. Çalışmanın Evreni ve Örneklemi

Çalışma evrenini Türkiye’de bulunan resmi liglerde mücadele eden takımlardaki elit sporcular içermektedir. Çalışmanın örneklem grubunu ise Sultanlar Ligi, Efeler Ligi ve 1. Lig kadın erkek voleybol takımlarındaki sporcular ile 1. Lig ve

2. Lig kadın erkek basketbol takımlarındaki elit sporcular içermektedir. Araştırma gönüllülük esasına dayanarak 84'ü (%50,6) kadın ve 82'si (49,4) erkek sporcuların katıldığı toplam 166 elit sporcu ile tamamlanmıştır.

3.6.Verilerin Toplanma Süreci

Araştırmaya katılan Sultanlar Ligi, Efeler Ligi ve 1. Lig kadın erkek voleybol takımlarındaki sporcular ile 1. Lig ve 2. Lig kadın erkek basketbol takımlarındaki elit sporculara İBDÖ ve Bireysel Bilgi Formu dağıtılıp, anket uygulaması gerçekleştirilmiştir. 192 kadın ve erkek elit sporcu çalışmaya katılmıştır. Fakat anketler istatistiksel olarak değerlendirilmeden önce 26 sporcunun hatalı yanıtı yaptığı görülmüş ve bu anketler değerlendirme dışında bırakılmıştır. Verilerin elde edilmesi için SPSS 20.0 paket programından faydalanılmıştır.

3.7.Verilerin İstatistiksel Olarak Analiz Edilmesi

Toplanan verilerin çözümlenmesi ve değerlendirilmesinde SPSS 20.0 paket programı kullanılmıştır. Ölçeklerden alınan puanlara ait frekans ve yüzde dağılımları hesaplanmıştır. Ayrıca aritmetik ortalama, medyan ve mod değerleri gibi tanımlayıcı istatistiklerden de yararlanılmıştır.

Puanların dağılımında aritmetik ortalama, medyan ve mod birbirine yakınsa ve Skewness(Çarpıklık)-Kurtosis(Basıklık) değerleri -1 ile +1 değerleri arasında ise puanların normal dağılım gösterdiği söylenebilir ve parametrik testler kullanılabilir (Büyüköztürk, 2011).

İkinci bölümdeki genel güç mesafesi ölçeğinden elde edilen puanların dağılımına bakıldığında, aritmetik ortalama 101,33, medyan101,00, mod 100, Skewness -0,290 ve Kurtosis -0,305 olarak gerçekleşmiştir. Ölçeklerden elde edilen tüm puanlar normal dağılım göstermiştir. Puanlar normal dağılım gösterdiğinden parametrik testler uygulanmıştır.

Araştırma sonuçları betimsel istatistikler şeklinde sunulmuş ve sonrasında bölümlerin ortalama puanları bakımından farklılık yaratıp yaratmadığına ilişkin yorum yapılabilmesi için ANOVA (varyans analizi) ile 't' testi istatistiksel analiz

metotları uygulanmıştır. ANOVA uygulanan analiz sonuçlarında anlamlı farklılıklar çıktığı durumlarda, farkın hangi guruplar arasında olduğunu bulabilmek için post hoc testlerinden LSD testi uygulanmıştır. İstatistiksel testlerde anlamlılık düzeyi 0,05 olarak alınmıştır. Ölçeklerden elde edilen ortalama puanların yorumlanması, 25- 45 çok düşük, 46-65 düşük, 66-85 orta, 86-105 yüksek, 106-125 çok yüksek şeklinde puan aralıklarına göre yapılmıştır.

4. BULGULAR

Bu bölümde, çalışmaya dahil olan elit sporcuların tanımlayıcı bilgileri ile iletişim beceri düzeyleri tablolar halinde verilmiştir.

4.1. Çalışmaya Dahil Olan Elit Sporcuların Tanımlayıcı Bilgileri

Tablo 4.1. Çalışmaya katılan sporcuların “yaş” değişkenine göre dağılımları.

Yaş	N	%
15-19	67	40.4
20-24	57	34.3
25-29	26	15.7
30 ve üstü	16	9.6
Toplam	166	100

Tablo 4.1.’de, çalışmaya katılan sporcuların yaş değişkenine göre dağılımları gösterilmiştir. Buna göre sporcular; 15-19 yaş aralığında 67 (%40,4), 20-24 yaş aralığında 57 (%34,3), 25-29 yaş aralığında 26 (%15,7), 30 ve üstü yaş aralığında 16 (%9,6) olarak dağılım göstermektedir. 15-19 yaş aralığının örneklemin %40,4’lük büyük bir kısmını oluşturduğu da görülmektedir.

Tablo 4.2. Çalışmaya katılan sporcuların “cinsiyet” değişkenine göre dağılımları.

Cinsiyet	N	%
Kadın	84	50,6
Erkek	82	49,4
Toplam	166	100

Tablo 4.2.'de, çalışmaya katılan sporcuların cinsiyet değişkenine göre dağılımı gösterilmiştir. Buna göre; bu çalışmaya katılan elit sporcuların 84 (%50,6)'ünün kadın ve 82 (%49,4)'sinin erkek olarak dağılım gösterdiği görülmektedir.

Tablo4.3.Çalışmaya katılan sporcuların “eğitim durumu” değişkenine göre dağılımları.

Bölüm	N	%
Lise	18	10,8
Ön Lisans	55	33,1
Lisans	84	50,7
Lisansüstü	9	5,4
Toplam	166	100

Tablo 4.3.'de, çalışmaya katılan sporcuların bölüm değişkenine göre dağılımları gösterilmiştir. Buna göre; 18 sporcu (% 10,8) lise, 55 sporcu (%33,1) ön lisans, 84 sporcu (%50,7) lisans, 9 sporcunun (%5,4) ise lisansüstü öğrenim gördüğü görülmektedir.

Tablo 4.4. Çalışmaya katılan elit sporcuların “aktif spor yılı” değişkenine göre dağılımları.

Aktif Spor Yılı	N	%
0-8 yıl	60	36,1
9-15 yıl	79	47,6
16 yıl ve üstü	27	16,3
Toplam	166	100

Tablo 4.4.'de, çalışmaya katılan sporcuların aktif spor yılı değişkenine göre dağılımları gösterilmiştir. Buna göre; 60 sporcunun (%36,1) 0-8 yıl arası, 79

sporçunun (%47,6) 9-15 yıl arası, 27 sporçunun (%16,3) ise 16 yıl ve üstü süredir aktif olarak spor yaptıkları görülmektedir.

Tablo4.5. Çalışmaya katılan sporcuların “elit düzey spor yılı” değişkenine göre dağılımları.

Elit Düzey Spor Yılı	N	%
0-8 yıl	127	76,5
9-15 yıl	33	19,9
16 yıl ve üstü	6	3,6
Toplam	166	100

Tablo 4.5.’de, çalışmaya katılan sporcuların elit düzey spor yılı değişkenine göre dağılımları gösterilmiştir. Buna göre; 127 sporçunun (%76,5) 0-8 yıl arası, 33 sporçunun (%19,9) 9-15 yıl arası, 6 sporçunun (%3,6) ise 16 yıl ve üstü süredir elit düzeyde spor yaptıkları görülmektedir.

Tablo4.6. Çalışmaya katılan sporcuların “aylık gelir durumu” değişkenine göre dağılımları.

Aylık Gelir Durumu	N	%
0-1.500 TL	20	12,1
1.501-3.000 TL	87	52,4
3.001-4.500 TL	59	35,5
4.501 TL ve üstü	-	-
Toplam	166	100

Tablo 4.6.’da, çalışmaya katılan sporcuların aylık gelir durumu değişkenine göre dağılımları gösterilmiştir. Buna göre; 20 sporçunun (% 12,1) 0-1.500 TL arası, 87 sporçunun (%52,4) 1.501-3.000 TL arası, 59) sporçunun (%35,5 ise 3.001-4.500 TL arası aylık gelire sahip olduğu görülmektedir. 4.501 TL ve üstü gelire sahip sporçuya rastlanmamıştır.

Tablo 4.7. Çalışmaya katılan sporcuların “medeni durum” değişkenine göre dağılımları.

Medeni Durum	N	%
Evli	14	8,4
Bekar	152	91,6
Toplam	166	100

Tablo 4.7.’de, çalışmaya katılan sporcuların medeni durum değişkenine göre dağılımları gösterilmiştir. Buna göre; 14 sporcunun (% 8,4) evli, 152 sporcunun (% 91,6) ise bekar olduğu görülmektedir.

Tablo 4.8. Çalışmaya katılan sporcuların “branş” değişkenine göre dağılımları.

Branş	N	%
Voleybol	83	50
Basketbol	83	50
Toplam	166	100

Tablo 4.8.’de, çalışmaya katılan sporcuların branş değişkenine göre dağılımları gösterilmiştir. Buna göre; 83 sporcunun (%50) voleybolcu, 83 sporcunun da(%50) basketbolcu olduğu görülmektedir. Voleybol ve basketbol branşına sahip sporcu sayılarının eşit olduğu görülmektedir.

4.2. Çalışmaya Katılan Elit Sporcuların İletişim Becerisi Düzeyleriyle İlgili ‘t’ Testi ve ‘ANOVA’ Sonuçları

Tablo 4.9. Çalışmaya katılan sporcuların “yaş” değişkenine göre iletişim becerisi düzeylerinin karşılaştırılması.

Yaş	N	\bar{X}	SS	F	P
15-19	67	102,70	9,70	0,95	0,41
20-24	57	99,68	12,14		
25-29	26	102,30	12,51		
30 +	16	99,87	6,87		
Toplam	166	101,33	10,85		

Tablo 4.9.'da, çalışmaya katılan sporcuların yaş değişkenine göre iletişim becerisi düzeylerinde istatistiksel olarak anlamlı bir fark olmadığı görülmüştür. (F: 0,95 ve P: 0,41).

Ortalama puanlara bakıldığında 15-19 yaş arasındaki (67 kişi) sporcuların iletişim becerileri (102,70) en yüksek, 20-24 yaş arasındaki (57 kişi) sporcuların iletişim becerileri (99,68) ise en düşük düzeydedir.

Tablo 4.10. Çalışmaya katılan sporcuların “cinsiyet” değişkenine göre iletişim becerisi düzeylerinin karşılaştırılması.

Cinsiyet	N	\bar{X}	SS	t	p
Kadın	84	100,09	11,35	-1,49	0,13
Erkek	82	102,59	10,23		

Tablo 4.10.'a göre; çalışmaya katılan sporcuların cinsiyet değişkeni bakımından iletişim becerisi düzeylerinde istatistiksel olarak anlamlı bir fark olmadığı görülmüştür. (t:-1,49 ve p: 0,13).

Ortalama puanlara bakıldığında;kadın sporcuların iletişim becerileri düzeyine ilişkin ortalama puanlarının $100,09 \pm 11,35$, erkek sporcuların iletişim becerileri düzeyine ilişkin ortalama puanları ise $102,59 \pm 10,23$ olduğu ortaya çıkmıştır. Çalışmaya katılan erkek sporcuların iletişim becerisi düzeyleri, ortalamalara bakıldığında kadın sporculara göre daha yüksek olduğu görülmüştür.

Tablo 4.11. Çalışmaya katılan sporcuların “eğitim durumu” değişkenine göre iletişimbecerisi düzeylerinin karşılaştırılması.

Eğitim Durumu	N	\bar{X}	SS	F	p
Lise	18	98,66	11,35	4,05	0,00
Ön Lisans	55	104,52	9,45		
Lisans	84	99,20	10,81		
Lisansüstü	9	107,00	13,05		

p < 0,05

Tablo 4.11.'de, çalışmaya katılan sporcuların eğitim durumu değişkenine göre iletişim becerisi düzeylerinde istatistiksel olarak anlamlı bir fark olduğu görülmektedir.

Tablo 4.12. İletişim becerisi puanlarının eğitim durumuna göre karşılaştırılması (Post-Hoc LSD Testi).

	Eğitim Durumu	Lise	Ön Lisans	Lisans	Lisansüstü
İletişim Becerisi	Lise	-	0,04*	0,84	0,05
	Ön Lisans	-	-	0,00*	0,51
	Lisans	-	-	-	0,03*
	Lisansüstü	-	-	-	-

* p < 0,05

Tablo 4.12. incelendiğinde; ön lisans mezunu ($\bar{X}=104,52$) sporcuların puanlarıyla lise mezunu ($\bar{X}=98,66$) sporcuların puanları arasında, ön lisans mezunu sporcuların lehine anlamlı bir fark bulunmuştur. Ön lisans mezunu ($\bar{X}=104,52$) sporcuların puanlarıyla lisans mezunu ($\bar{X}=99,20$) sporcuların puanları arasında, ön lisans mezunu sporcuların lehine anlamlı bir fark bulunmuştur. Ayrıca lisansüstü öğrenim ($\bar{X}=107,00$) görmüş sporcuların puanlarıyla lisans mezunu ($\bar{X}=99,20$) sporcuların puanları arasında, lisansüstü öğrenim görmüş sporcuların lehine anlamlı bir fark bulunmuştur.

Tablo 4.13. Çalışmaya katılan sporcuların “aktif spor yılı” değişkenine göre iletişimbecerisi düzeylerinin karşılaştırılması.

Aktif Spor Yılı	N	\bar{X}	SS	F	p
0-8 yıl	60	102,10	9,57	0,23	0,79
9-15 yıl	79	100,91	11,93		
16 yıl ve üstü	27	100,85	10,51		

Tablo 4.13.’de, çalışmaya katılan sporcuların aktif spor yılı değişkenine göre iletişim becerisi düzeylerinde istatistiksel olarak anlamlı bir fark olmadığı görülmüştür (F: 0,23 ve p: 0,79).

Ortalama puanlara bakıldığında 0-8 yıl arası (60 kişi) sporcuların iletişim becerileri (102,10) en yüksek, 16 yıl ve üstü (27 kişi) sporcuların iletişim becerileri (100,85) ise en düşük düzeydedir.

Tablo 4.14. Çalışmaya katılan sporcuların “elit spor yılı” değişkenine göre iletişimbecerisi düzeylerinin karşılaştırılması.

Elit Spor Yılı	N	\bar{X}	SS	F	p
0-8 yıl	127	101,51	11,06	0,17	0,83
9-15 yıl	33	100,39	10,06		
16 yıl ve üstü	6	102,50	12,02		

Tablo 4.14.’de, çalışmaya katılan sporcuların elit spor yılı değişkenine göre iletişim becerisi düzeylerinde istatistiksel olarak anlamlı bir fark olmadığı görülmüştür (F: 0,17 ve p: 0,83).

Ortalama puanlara bakıldığında 16 yıl ve üstü (6 kişi) elit sporcuların iletişim becerileri (102,50) en yüksek, 9-15 yıl arası (33 kişi) sporcuların iletişim becerileri (100,39) ise en düşük düzeydedir.

Tablo 4.15. Çalışmaya katılan sporcuların “aylık gelir durumu” değişkenine göre iletişim becerisi düzeylerinin karşılaştırılması.

Aylık Gelir Durumu	N	\bar{X}	SS	F	p
0-1.500 TL	20	106,35	10,74	4,66	0,01*
1.501-3.000 TL	87	102,13	9,87		
3.001-4.500 TL	59	98,44	11,61		
4.501 TL +	-	-	-		

* p < 0,05

Tablo 4.15.’de, çalışmaya katılan sporcuların aylık gelir durumu değişkenine göre iletişim becerisi düzeylerinde istatistiksel olarak anlamlı bir fark olduğu görülmüştür (F: 4,66 ve p: 0,01).

Tablo 4.16. İletişim becerisi puanlarının aylık gelir durumuna göre karşılaştırılması (Post-Hoc LSD Testi).

	Aylık Gelir Durumu	0-1500 TL	1501-3000 TL	3001-4500 TL
İletişim Becerisi	0-1.500 TL	-	0,11	0,00*
	1.501-3.000 TL	-	-	0,04*
	3.001-4.500 TL	-	-	-

* p < 0,05

Tablo 4.16. incelendiğinde; 0-1.500 TL arası gelire sahip ($\bar{X}=106,35$) sporcuların puanlarıyla 3.001-4.500 TL arası gelire sahip ($\bar{X}=98,44$) sporcuların puanları arasında, 0-1.500 TL arası gelire sahip sporcuların lehine anlamlı bir fark bulunmuştur. Ayrıca 1.501-3.000 TL arası gelire sahip ($\bar{X}=102,13$) sporcuların puanlarıyla 3.001-4.500 TL arası gelire sahip ($\bar{X}=98,44$) sporcuların puanları arasında, 1.501-3.000 TL arası gelire sahip sporcuların lehine anlamlı bir fark bulunmuştur.

Tablo 4.17. Çalışmaya katılan sporcuların “medeni durum” değişkenine göre iletişim becerisi düzeylerinin karşılaştırılması.

Medeni Durum	N	\bar{X}	SS	T	p
Evli	14	104,14	11,14	1,01	0,31
Bekar	152	101,07	10,82		

Tablo 4.17. incelendiğinde; çalışmaya katılan sporcuların medeni durum değişkeni bakımından iletişim becerisi düzeylerinde istatistiksel olarak anlamlı bir fark olmadığı görülmüştür. (t:1,01 ve p: 0,31).

Ortalama puanlara bakıldığında, evli sporcuların iletişim becerileri düzeyine ilişkin ortalama puanlarının $104,14 \pm 11,14$, bekar sporcuların iletişim becerileri düzeyine ilişkin ortalama puanlarının ise $101,07 \pm 10,82$ olduğu ortaya çıkmıştır. Çalışmaya katılan evli sporcuların iletişim becerisi düzeyleri, ortalamalara bakıldığında bekar sporculara göre daha yüksek olduğu görülmüştür.

Tablo 4.18. Çalışmaya katılan sporcuların “branş” değişkenine göre iletişim becerisi düzeylerinin karşılaştırılması.

Branş	N	\bar{X}	SS	T	p
Voleybol	83	101,72	10,41	0,46	0,64
Basketbol	83	100,93	11,32		

Tablo 4.18. incelendiğinde; çalışmaya katılan sporcuların branş değişkeni bakımından iletişim becerisi düzeylerinde istatistiksel olarak anlamlı bir fark olmadığı görülmüştür. (t:0,46 ve p: 0,64)

Ortalama puanlara bakıldığında, voleybolcuların iletişim becerileri düzeyine ilişkin ortalama puanlarının $101,72 \pm 10,41$, basketbolcuların iletişim becerileri düzeyine ilişkin ortalama puanlarının ise $100,93 \pm 11,32$ olduğu ortaya çıkmıştır. Çalışmaya katılan voleybolcuların iletişim becerisi düzeyleri, ortalamalara bakıldığında basketbolculara göre daha yüksek olduğu görülmüştür.

5. TARTIŞMA

Bu bölümde, araştırmada elde edilen bulguların ortaya konması ve sonuçlarının ilgili literatürden faydalanılarak tartışılması, araştırmanın sonuçları ve buna bağlı olarak geliştirilen öneriler yer almaktadır.

Çalışma sonuçları,elit sporcularınbetimsel istatistik ortalama sonuçları göz önünde bulundurulduğunda ($101,33 \pm 10,85$); sonucun yüksek olduğu ve bu sonuçla çalışmaya katılan elit sporcularıniletişim becerisi değerlendirme ölçek puanının ortalamasının yüksekdüzeyde olduğusaptanmıştır.Korkut (1997), Yılmaz ve Çimen (2008), Ulukan (2012), Esentaş ve ark.(2014), Dölek (2015), Yıldırım (2015), Uğurlu (2013), Öztürk ve Soytürk (2015), Şahin (2012), Bayrak ve Nacar (2015), Karademir ve Türkçapar (2016) çalışmalarında katılımcıların iletişim düzeylerinin yüksek olduğu sonucuna ulaşmışlardır.

Çalışma sonucunda, elit sporcuların iletişim becerisi düzeylerinde, yaş değişkeni bakımından anlamlı bir fark olmadığı görülmüştür (Tablo 4.9). Alkaya (2004), Yılmaz ve Çimen (2008), Ulukan (2012), Kumcağız ve ark. (2011) Karademir ve Türkçapar (2016) yaptıkları araştırmalarda aynı sonucu bulmuştur. Bu bulgu bir birine yakın yaş aralığındaki sporcuların iletişim düzeylerinin benzer özelliklere sahip olduğunu göstermektedir. Fakat aksi sonucu bulan çalışmalar da mevcuttur. Görür (2001), Bayrak ve Nacar (2015), Yıldırım (2015) çalışmalarında iletişim becerisi düzeylerinde yaş bakımından istatistiksel olarak anlamlı fark olduğunu tespit etmişlerdir. Yaş değişkeninin iletişim düzeyine olan etkisi, farklı sonuçlar yüzünden net olarak değerlendirilememektedir.

Çalışmaya katılan elit sporcuların İBDÖ'den aldığı puanlara bakıldığında (Tablo 4.10.); cinsiyet değişkeni bakımından anlamlı olarak bir fark olmadığı görülmüştür. Yılmaz ve Çimen (2008), Ulukan (2012), Korkut (1996), Pehlivan (2005), Öztürk ve Soytürk (2015), Dölek (2015) araştırmalarında aynı sonucu bulmuştur. Ancak Kartal (2013), Karataş (2015), Karademir ve Türkçapar (2016), Bayrak ve Nacar (2015) ise çalışmalarında kadınların lehine anlamlı bir fark

bulmuştur. Bu yüzden cinsiyete göre iletişim becerileri açısından genelleme yapmak zor görünmektedir. Literatürde bakıldığında iletişim becerisinin zamanla öğrenilebilir ve geliştirilebilir olsa da iletişim becerileri açısından kadınlar ve erkekler arasında bazı farklılıkların olduğu, bu farklılıkların toplumsallaşma sürecinde ortaya çıktığı ve farklılıkların temelinde biyolojik cinsiyet değil, toplumsal cinsiyet rollerinin etkili olduğu vurgulanmaktadır (Görmüş ve ark., 2013).

Çalışma sonucunda elde edilen veriler eğitim durumu açısından değerlendirildiğinde, lisansüstü sporcuların lehine anlamlı bir fark olduğu saptanmıştır. Eğitim düzeyinin artmasıyla sporcuların kendine olan güvenleri ve aldıkları eğitimin iletişim becerilerine olan etkisinin artması, bu sonuca ulaşmada etken olduğu düşünülebilir. Ulukan (2012) araştırmasında sporcuların anne-babalarının eğitim durumu değişkenine göre inceleme yapmış ve eğitim durumu yüksek olanların lehine anlamlı fark bulmuştur. Kumcağız ve ark. (2011) hemşirelerin iletişim becerilerini inceledikleri araştırmasında benzer sonuca ulaşmıştır. Ancak Bayrak ve Nacar (2015), çalışmalarında antrenör iletişim beceri ölçeği ile yapılan araştırmalarında eğitim durumu değişkeni açısından fark olmadığını saptamışlardır.

Çalışmaya katılan elit sporcuların İBDÖ'den aldığı puanlara bakılarak (Tablo 4.13.) aktif spor yılı değişkeni bakımından anlamlı olarak bir fark olmadığı görülmüştür. Öztürk ve Soytürk (2015) çalışmalarında öğretmenlerin iletişim becerilerini hizmet yılı bakımından değerlendirmiş ve benzer sonuca ulaşmıştır. Ancak Karademir ve Türkçapar (2016) çalışmasında aktif spor yılına göre aktif spor yılı daha fazla olanların lehine anlamlı bir fark bulmuştur. Farklı sonuçların çıkması, yılların iletişim becerilerine olan etkisinin henüz genellenebilir olmadığını gösteriyor olabilir.

Çalışmaya katılan elit sporcuların İBDÖ'den aldığı puanlara bakılarak (Tablo 4.14.) elit spor yılı değişkeni bakımından anlamlı olarak bir fark olmadığı görülmüştür. Literatürde elit düzeyde geçirilen spor yılı değişkeniyle ilgili çalışmaya rastlanmamıştır. Aynı zamanda elit spor yılı, aktif spor yılına yakın sonuçları göstereceği düşünülebilir.

Aylık gelir durumu değişkeni bakımından elit sporcuların İBDÖ'den aldığı puanlara bakıldığında (Tablo 4.15.); en alt gelir düzeyine sahip sporcuların lehine anlamlı fark olduğu görölmektedir. Ulukan (2012) araştırmasında sporcuların ailenin aylık gelir durumu değişkenine göre inceleme yapmış ve aynı sonuca ulaşmıştır. Literatürde genellikle öğrenci veya öğretmen adaylarıyla ilgili iletişim konulu araştırmalar yapıldığından, aylık gelir durumuyla ilgili fazla çalışmaya rastlanmamış olabilir.

Çalışmaya katılan elit sporcuların İBDÖ'den aldığı puanlara bakılarak (Tablo 4.17.) medeni durum değişkeni bakımından anlamlı olarak bir fark olmadığı görölmüştür. Kumcağız ve ark. (2011) yaptıkları çalışmada benzer sonuca ulaşmışlardır. Yine literatürde genellikle öğrenci veya öğretmen adaylarıyla ilgili iletişim konulu araştırmalar yapıldığından, medeni durumuyla ilgili fazla çalışmaya rastlanmamış olabilir.

Çalışma sonucunda elde edilen veriler branş değişkeni (Tablo 4.18.) açısından değerlendirildiğinde, anlamlı bir farkın olmadığı saptanmıştır. Yılmaz ve Çimen (2008), Ulukan (2012), Öztürk ve Soytürk (2015), Şahin (2012), Karademir ve Türkçapar (2016), Bayrak ve Nacar (2015) araştırmalarında benzer sonuçlar bulmuştur. Bu sonuçlar sporcunun branşının, iletişim becerilerini etkileyen başlıca faktörler arasında sayılamayacağını gösterebilir.

6.SONUÇ ve ÖNERİLER

Araştırmaya katılan elit sporcuların demografik bilgileri incelendiğinde, ortaya çıkan en yüksek değerler; yaş değişkenine göre %40,4 ile 15-19 yaş aralığı, cinsiyet değişkenine göre %50,6 kadın sporcu, eğitim durumu değişkenine göre %50,7 lisans mezunu sporcu, aktif spor yılı değişkenine göre %47,6 ile 9-15 yıl arası sporcu, elit düzey spor yılı değişkenine göre %76,5 ile 0-8 yıl arası sporcu, aylık gelir durumu değişkenine göre %52,4 ile 1.501-3.000 TL arası gelire sahip sporcu, medeni durum değişkenine göre ise %91,6 bekar sporcu, branş değişkenine göre ise %50 ile basketbol ve voleybol branşındaki sporcu olarak karşımıza çıkmaktadır.

Yapılan araştırmanın sonuçlarına göre; çalışmaya dahil olan sporcuların yaş, cinsiyet, aktif spor yılı, elit spor yılı, medeni durum ve branş değişkenleri açısından iletişim becerisi düzeylerinde istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık ortaya çıkmamıştır. Eğitim durumu ve aylık gelir durumu değişkenleri bakımından ise istatistiksel olarak anlamlı bir fark ortaya çıkmıştır.

Araştırmaya katılan elit sporcuların iletişim becerisi düzeylerinde yaş değişkenine göre anlamlı bir fark ortaya çıkmamıştır. Ortalamalara bakıldığında 15-19 yaş aralığındaki en genç sporcuların iletişim becerisi düzeylerinin en yüksek, 20-24 yaş gurubundaki sporcuların ise en düşük olduğu görülmektedir.

Cinsiyet değişkeni açısından sporcuların iletişim becerisi düzeylerinde anlamlı bir fark ortaya çıkmamıştır. Ortalamalara bakıldığında erkek sporcuların iletişim becerisi düzeyi, kadın sporculara göre daha yüksek düzeyde bulunmuştur.

Çalışmaya katılan sporcuların eğitim durumu değişkenine göre; iletişim becerisi düzeylerinde, istatistiksel olarak anlamlı bir fark olduğu görülmektedir. Yapılan Post-Hoc testi sonucuna göre ön lisans ile lise mezunları arasında ön lisans mezunu sporcuların lehine anlamlı bir fark bulunmuştur. Ön lisans mezunu sporcuların puanlarıyla lisans mezunsporcuların puanları arasında, ön lisans mezunu sporcuların lehine anlamlı bir fark bulunmuştur. Ayrıca lisansüstü öğrenim görmüş

sporcuların puanlarıyla lisans mezunsporcuların puanları arasında, lisansüstü öğrenim görmüş sporcuların lehine anlamlı bir fark bulunmuştur.

Çalışmaya katılan sporcuların aktif spor yılı değişkenine göre iletişim becerisi düzeylerinde istatistiksel olarak anlamlı bir fark olmadığı görülmüştür. Ortalamalara bakıldığında 0-8 yıl arası sporcuların iletişim becerileri en yüksek, 16 yıl ve üstü sporcuların iletişim becerisi düzeylerinin ise en düşük olduğu görülmektedir.

Çalışmaya katılan sporcuların elit spor yılı değişkenine göre iletişim becerisi düzeylerinde istatistiksel olarak anlamlı bir fark olmadığı saptanmıştır. Ortalamalara bakıldığında 16 yıl ve üstü sporcuların iletişim becerisi düzeylerinin en yüksek, 9-15 yıl arası sporcuların iletişim becerisi düzeylerinin ise en düşük olduğu görülmektedir.

Çalışmaya katılan sporcuların aylık gelir durumu değişkenine göre iletişim becerisi düzeylerinde istatistiksel olarak anlamlı bir fark olduğu görülmektedir. Yapılan Post-Hoc testi sonucuna göre 0-1.500 TL arası gelire sahipsporcuların puanlarıyla 3.001-4.500 TL arası gelire sahipsporcuların puanları arasında, 0-1.500 TL arası gelire sahipsporcuların lehine anlamlı bir fark bulunmuştur. Ayrıca 1.501-3.000 TL arası gelire sahipsporcuların puanlarıyla 3001-4500 TL arası gelire sahipsporcuların puanları arasında, 1.501-3.000 TL arası gelire sahipsporcuların lehine anlamlı bir fark bulunmuştur.

Medeni durum değişkeni açısından sporcuların iletişim becerisi düzeylerinde anlamlı bir fark ortaya çıkmamıştır. Ortalamalara bakıldığında evli sporcuların iletişim becerisi düzeyi, bekar sporculara göre daha yüksek düzeyde bulunmuştur.

Çalışmaya katılan sporcuların branş değişkenine göre iletişim becerisi düzeylerinde istatistiksel olarak anlamlı bir fark olmadığı saptanmıştır. Ortalamalara bakıldığında voleybolcuların iletişim becerisi düzeylerinin basketbolculara göre daha yüksek düzeyde olduğu görülmektedir.

Bu araştırma elit düzeydeki basketbolcu ve voleybolcular için yapılmıştır. Araştırma futbol başta olmak üzere diğer branşlardaki elit sporcular için yapılabilir. Literatürde elit sporcular için uygulanan fazla çalışmaya rastlanmamıştır. Bu çalışmanın sonraki çalışmalara fayda sağlayacağı düşünülebilir.

Bu araştırmayı ilgilendiren Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu elit sporcularına uygulanan yeterince çalışmaya rastlanmamıştır. Bu yüzden yapılan bu araştırmanın bundan sonraki araştırmalara fayda sağlayacağı düşünülmektedir. Zira bu çalışma sağlıklı biri iletişim kurmak, girilen iletişimde karşılıklı oluşan tutumları değerlendirmek ve oluşan anlaşmazlıkları gidermek için fayda sağlayabilir.

Bu araştırma sporcuların iletişim becerilerini değerlendirmek için yapılmıştır. Aynı lek kullanılarak farklı meslek dallarında araştırma uygulanarak elit sporcuların iletişim becerileri ile karşılaştırılabilir.

Araştırma, aynı sporcu gruplarına tekrar uygulanarak iletişim becerilerinin zamanla değerlişip değerlişmediği görülebilir. Kişisel bilgi formu değerliştirilerek yapılacak uygulamalarla sporcuların iletişim becerilerinin farklı değerlişkenler açısından incelenmesi farklı bakış açıları kazanılmasını sağlayabilir. Araştırma sonuçlarına göre elit sporculara, kişisel gelişimleri kapsamında iletişim konusunda belli aralıklarla bilgilendirme yapılması, fayda sağlayabilir.

Benzer araştırmaların yapılması, sporcuların iletişimden kaynaklı sorunlarının fark edilmesinde ve çözümünde etkili olacağı, dolayısıyla başarılarının artmasına katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

KAYNAKLAR

Ak İ. Çalışanların Verimliliğinde İletişimin Yeri ve Önemi: İtfaiye Teşkilatı, Ankara İli Örneği. Sosyal Bilimler Enstitüsü, İşletme Anabilim Dalı. Yüksek Lisans Tezi. İstanbul: Türk Hava Kurumu Üniversitesi, 2015.

Alkaya, Y. Lise Öğrencilerinin İletişim ve Empati Becerilerinin Sosyo-Demografik Değişkenler Açısından İncelenmesi. Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Eğitim Bilimleri Anabilim Dalı. Yüksek Lisans Tezi. İzmir: Dokuz Eylül Üniversitesi, 2004.

Alper D. Psikolojik Danışmanlar ve Sınıf Öğretmenlerinin Duygusal Zekâ Düzeyleri-İletişim ve Empati Becerilerinin Karşılaştırılması. Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık Bilim Dalı. Yüksek Lisans Tezi. İzmir: Dokuz Eylül Üniversitesi, 2007.

Anshel MH. *SportPsychologyfromTheorytoPractise*. Arizona: GorsuchScarisbrick Publisher, 1994:74.

Arısoy B. Örgütsel İletişimin Motivasyon ve İş Doyumu Üzerine Etkileri. Sosyal Bilimler Enstitüsü, Çalışma Ekonomisi ve Endüstri İlişkileri Anabilim Dalı. Yüksek Lisans Tezi. İstanbul: Marmara Üniversitesi, 2007.

Aşkun İC. Örgütsel İletişim ve Küçük Grup Boyutları. Yönetim Psikolojisi II. Ulusal Sempozyumu Sunular Bildiriler El Kitabı. Ankara, 1994:416-420.

Bacanlı H. Sosyal Beceri Eğitimi. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım, 1999:85.

Bahar E. İletişim. 1. Baskı. Ankara: Detay Yayıncılık, 2012:34.

Baltacı Ö. İletişim Becerileri ve Empatik Eğilim Arasındaki İlişkinin X ve Y Kuşaklarına Göre Farklılıklarının İncelenmesi ve Bir Uygulama. Sosyal Bilimler Enstitüsü, İnsan Kaynakları Yönetimi Anabilim Dalı. Yüksek Lisans Tezi. İstanbul: Bahçeşehir Üniversitesi, 2013.

Bayındırlı D.Kişilerarası iletişim. <http://docplayer.biz.tr/8524005-Kisilerarasi-iletisim-hazirlayan-uzm-dr-deniz-bayindirli.html>. Erişim tarihi: 4 Mayıs 2018.

Bayrak E, Nacar E. Profesyonel takım sporlarında görev yapan antrenörlerin iletişim beceri düzeylerinin araştırılması. *Akademik Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 2015, 3(14):391-405.

Boyacı MF. Örgütsel Bağlılığın Artırılmasında Etkin İletişim-Bir Uygulama. Sosyal Bilimleri Enstitüsü, İşletme Anabilim Dalı. Yüksek Lisans Tezi. Ankara: Gazi Üniversitesi, 2010.

Büyüköztürk Ş, Çakmak EK, Akgün ÖE, Karadeniz Ş, Demirel F. *Bilimsel Araştırma Yöntemleri*. Ankara: Pegem Akademi Yayınları, 2012:41.

Büyüköztürk Ş. *Sosyal Bilimler için Veri Analizi El Kitabı*. Ankara: Pegem Akademi Yayınları, 2011:38.

Casiadi S. Öğretmenlerin Okul Müdürlerinin İletişim Becerileri ve Çatışma Yönetimi Konusunda Görüşleri. Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Eğitim Bilimleri Anabilim Dalı. Yüksek Lisans Tezi. Çanakkale: Onsekiz Mart Üniversitesi, 2017.

Cooper K. *Sözsüz İletişim*. Çeviren: Tunç Y. İlgı Yayınları, İstanbul, 1999:56.

Cüceloğlu D. *İyi Düşün Doğru Karar Ver*. 4. Basım. İstanbul: Sistem Yayıncılık, 1994:25.

Çağlar İ, Kılıç S. *Eğitim Fakülteleri için Genel İletişim*. 1. Basım. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım, 2008:16.

Çalapkulu Ç. Kişilerarası İletişim Sürecinde Romantik Eşlerde İletişimötesi İletişim Aktörlerinin Kullanımı: Anadolu Üniversitesi İletişim Bilimleri Fakültesi Öğrencileri Örneği. Sosyal Bilimler Enstitüsü, Basın ve Yayın Anabilim Dalı. Yayınlanmamış Doktora Tezi. Eskişehir: Anadolu Üniversitesi, 2015.

Dal A. *İletişim Bilgisi*.Eskişehir: Anadolu Üniversitesi Yayınları, 2012:27.

Demir MT. Kurumsal İletişim Açısından Şirketlerin Spor Faaliyetleri Yönetimi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı. Yüksek Lisans Tezi.Samsun:Ondokuz Mayıs Üniversitesi, 2016.

Downs CW, Hazen MD. A Factoranalyticstudy of communicationsatisfaction.*J Business Communication*, 1997, 14(3):63-73.

Dölek AK. Üniversite Öğrencilerinin İletişim Becerilerinin Farklı Değişkenler Açısından İncelenmesi. Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık Bilim Dalı. Yüksek Lisans Tezi.Erzurum: Atatürk Üniversitesi, 2015.

Egan G. *Psikolojik Danışmaya Giriş*. Çeviren: Akkoyun F., Ankara: Form Ofset, 1994:87.

Ege P. Baş makale: Farklı engel gruplarının iletişim özellikleri ve öğretmenlere öneriler. *Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Özel Eğitim Dergisi*, 2006, 7(2):1-23.

Erdoğan İ. İletişimi Anlamak. Geliştirilmiş 4. Baskı, Ankara: Pozitif Matbaacılık, 2011:54.

Erdoğan İ. *İletişimi Anlamak*.Ankara: Erk Yayınevi, 2002:52.

Eren E. *Yönetim ve Organizasyon*. İstanbul: Beta Yayınları, 1996:32.

Eroğlu F. *Davranış Bilimleri*. İstanbul: Beta Basım Yayım Dağıtım, 2009:83.

Erözkan A. Lise öğrencilerinde kişilerarası ilişki tarzlarının yordayıcıları. *Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 2009, 543-551.

Esentaş M, Gürer B, Göral M. Beden Eğitimi Öğretmenlerinin İletişim Becerilerinin İncelenmesi. *Niğde Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 2014, 8(3):270-277.

Gökcan K.

<http://www.kisa-ozet.org/kisinin-kendisiyle-olan-kisiler-arasi-grup-orgutsel-ve-kitle-iletisimleri-nedir/> Erişim tarihi:1 Mart 2018.

Gölönü S, Karcı Y. İletişim Meslek Lisesi Öğrencilerinin İletişim Beceri düzeylerinin İncelenmesi. *G.Ü. İletişim Kuram ve Araştırma Dergisi*, 2010, 31:215-225.

Gönenç Ö. İletişimin Tarihsel Süreci. *İstanbul Üniversitesi İletişim Fakültesi Dergisi*, 2007, 28:87-102.

Görmüş AŞ, Aydın S, Ergin G. İşletme bölümü öğrencilerinin iletişim becerilerinin cinsiyet rolleri bağlamında incelenmesi. *Sosyal Bilimler Dergisi*, 2013, 15(1):109-128.

Güler D. Eğitim iletişim kavramı ve sistem yaklaşımı açısından eğitim iletişimi sürecinin incelenmesi. *Kurgu Dergisi*, 1990, 8:479-487.

Güngör N. *İletişim Kuramları ve Yaklaşımları*. İstanbul: Siyasal Kitabevi, 2011:38.

Gürgen H. *Örgütlerde İletişim Kalitesi*. İstanbul: Der Yayınları, 1997:13.

Görür, D. Lise Öğrencilerinin İletişim Becerilerini Değerlendirmelerinin Bazı Değişkenler Açısından İncelenmesi. Sosyal Bilimler Enstitüsü, Eğitim Bilimleri Anabilim Dalı. Yüksek Lisans Tezi, Adana: Çukurova Üniversitesi, 2001.

Hartley P. *Kişilerarası İletişim*. Çeviren:Doğanay Ü., Ankara:İmge Kitabevi, 2010:68.

Imberman W. “What’syour ROI humanassets?” [ROI’nızın İnsan Varlıkları Nedir?]. *The Magazine of FoundryThe Management &Technology*, 2003:35-37.

Johnson DW, Johnson FP.Joiningtogethergrouptheoryandgroupskills. 8th Edition, PearsonEducation,2003:137-138.

Karademir T, Türkçapar Ü. Bireysel ve takım sporcularında iletişim becerilerinin incelenmesi. *Atatürk Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 2016, 18(4):67-80.

Karataş İ. Adolesan bireylerin iletişim becerilerinin incelenmesi. Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı. Yüksek Lisans Tezi. Konya: Selçuk Üniversitesi, 2015.

Kartal MA. Ortaöğretim öğrencilerinin bazı değişkenlere göre öznel iyi oluş ve iletişim beceri düzeyleri. Eğitim Bilimler Enstitüsü, Eğitim Bilimleri Anabilim Dalı. Yüksek Lisans Tezi. Samsun: Ondokuz Mayıs Üniversitesi, 2013.

Kartal Ö, Aldemir AF. Organizasyonlarda etkin iletişimi engelleyen unsurlar yönetici ve iletişim.<http://slideplayer.biz.tr/slide/2899939/> Erişim tarihi: 11 Nisan 2018.

Kaya A. *Kişilerarası İlişkiler ve Etkili İletişim*. Ankara: Pegem Akademi Yayınları, 2013:47.

Kaya B. Örgütsel İletişim ve İş Tatmini. Sosyal Bilimler Enstitüsü, İşletme Yönetimi Anabilim Dalı.Yüksek Lisans Tezi. İstanbul: Beykent Üniversitesi, 2016.

Kaypakoğlu S. *Kişilerarası İletişim Cinsiyet Farklılıkları, Güç ve Çatışma*. İstanbul: Derin Yayınları, 2010:68.

Kılıç S. Kitle İletişim Araçlarının Gelişimi ve Sosyal Medyanın Siyasal İletişimi Etkileme Rolü. Sosyal Bilimler Enstitüsü, İşletme Anabilim Dalı.Yüksek Lisans Tezi.İstanbul: Gelişim Üniversitesi, 2014.

Kocaman Y. Kişilerarası İletişimin Türkiye'deki Özel Sektör Hastanelerinin Gelişimindeki Sosyal Etkileri. Sosyal Bilimler Enstitüsü. İşletme Yönetimi Anabilim Dalı, Yüksek Lisans Tezi. İstanbul: Beykent Üniversitesi, 2010.

Korkut F.İletişim Becerilerini Değerlendirme Ölçeğinin Geliştirilmesi: Güvenirlik ve Geçerlik Çalışmaları.*Psikolojik Danışma ve Rehberlik Dergisi*, 1996, 2(7):18-23.

Korkut, F. Üniversite Öğrencilerinin İletişim Becerilerinin Değerlendirilmesi. IV.Ulusal Eğitim Bilimleri Kongresi Bildirileri. Eskişehir:Anadolu Üniversitesi, 1997:208-218.

Korkut F. Okul Temelli Önleyici Rehberlik ve Psikolojik Danışma. Anı Yayıncılık, Ankara, 2004:38.

Kumcağız H, Yılmaz M, Çelik SB, Avcı İA. Hemşirelerin iletişim becerileri: Samsun ili örneği. *Dicle Tıp Dergisi*, 2011, 38(1):49-56.

Lasswell HD.Thestructureandfunction of communication in society. *İletişim Kuram ve Araştırma Dergisi*, 2007, 24:215-228.

Lunenburg FC, Ornstein AC. *Educational Administration ConceptsandPractices*.Belmont California: Wodworth Publishing, 1991:45-53.

Maden S. Türkçe öğretmeni adaylarının sözlü iletişim becerileri üzerine bir araştırma. *EKEV Akademi Dergisi*, 2010, 14(44):140-146.

Milli Eğitim Bakanlığı (MEGEP)*Gazetecilik- İletişim Süreci ve Türleri*. Ankara, 2007:15.

Millî Eğitim Bakanlığı (MEGEP)*Gazetecilik İletişim Süreci ve Türleri*. Ankara, 2011:23.

Mutlu E. *İletişim Sözlüğü*. Ankara: Ark Yayınları, 2004:42.

Odabaş H. Kurum ve Kuruluşlarda Yazışmalar ve Denetim. Sosyal Bilimler Enstitüsü Kütüphanecilik Anabilim Dalı. Yüksek Lisans Tezi. Ankara: Ankara Üniversitesi, 2000.

Oskay Ü. *İletişimin ABC'si*. İstanbul: Der Yayınları, 2005:36.

Özbeç Ç. Yetersizliği Olan Bireylere İletişim Becerilerini Kazandırmada 'Resim Değiş-Tokuşuna Dayalı İletişim Sistemi' İle Yapılan Öğretimin Etkililiği. Sosyal Bilimler Enstitüsü. Eğitim Yönetimi ve Denetimi Anabilim Dalı. Yüksek Lisans Tezi. İstanbul: Yeditepe Üniversitesi, 2011.

Özer AK. *İletişimsizlik Becerisi*. İstanbul: Sistem Yayıncılık, 2000:44.

Özer AK. *İletişimsizlik Becerisi*. İstanbul: Varlık Yayınları, 2005:65.

Özer AK. *İletişimsizlik Becerisi*. 6. Basım. İstanbul: Sistem Yayıncılık, 2006:23.

Öztürk ÖT, Soytürk M. Beden eğitimi, müzik ve resim/görsel sanatlar öğretmenlerinin iletişim becerilerinin incelenmesi. *Ahi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi*, 2015,16(3):39-50.

Pehlivan KB. Öğretmen adaylarının iletişim becerisi algıları üzerine bir çalışma. *TED Üniversite Dergisi*, 2005, 4:2.

Robbins, SP, Judge TA. *Organizational Behaviour*. New Jersey: Prentice Hall, 2013:58.

Sabuncuoğlu Z, Tüz M. *Örgütsel Psikoloji*, Bursa: Alfa Aktüel Yayınları, 1998:35.

Saygıdeğer, A. Benlik Saygısı Düzeyleri Farklı Genel Lise Öğrencilerinin Bazı Kişisel Özelliklerine Göre İletişim Becerilerine İlişkin Algılarının İncelenmesi. Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Eğitim Bilimleri Anabilim Dalı. Yüksek Lisans Tezi. Eskişehir: Anadolu Üniversitesi, 2004.

Selağzı S, Çepikkurt F. Antrenör ve sporcu iletişim düzeylerinin belirlenmesi. *CB Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 2014, 9(1):11-18.

Sillars S. *İletişim*. Çeviren: Akın N.,İstanbul: MEB Yayınları, 1997:63-64.

şahin A. Türk kamu yönetiminde yönetsel iletişim ve bu konuda düzenlenen bir anket çalışmasının sonuçları. *Maliye Dergisi*, 2007, 152:81-102.

şahin N. Elit düzeyde takım sporu ve bireysel spor yapan iki grubun iletişim becerilerinin karşılaştırılması. *SPORMETRE Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 2012,10(1):13-16.

Tavman EB. Çevrimiçi Topluluklarda Tüketicilerin Elektronik Ağızdan Ağıza İletişim Motivasyonlarının Belirlenmesi ve Bir Araştırma. Sosyal Bilimler Enstitüsü,İşletme Anabilim Dalı.Pazarlama Bilim Dalı.Yüksek Lisans Tezi.İstanbul: Marmara Üniversitesi, 2016.

Tayfun R. *Etkili İletişim ve Beden Dili*.4. Basım. Ankara: Nobel Yayın, 2011:15.

Topaloğlu M, Koç H. *Büro Yönetimi*.Ankara: Seçkin Yayınevi, 2002:41.

Torun D. Yönetim Sürecinde Yönetici İletişim Becerilerinin alışan Motivasyonu zerindeki Etkileri ve Sağlık Kurumlarında Bir Uygulama. Sosyal Bilimler Enstitüsü, İşletme Anabilim Dalı. Yüksek Lisans Tezi.İstanbul: Aydın Üniversitesi, 2015.

Tutar H, Yılmaz MK. *Genel İletişim Kavramlar ve Modeller*. 6. Basım. Ankara: Seçkin Yayıncılık, 2008:34.

Tutar H, Yılmaz MK. *İletişim (Genel ve rgtsel Boyutuyla)*. Ankara: Seçkin Yayıncılık, 2013a:47.

Tutar H, Yılmaz MK. *İletişim (Genel ve rgtsel Boyutuyla)*. 10. Baskı. Ankara: Seçkin Yayıncılık, 2013b:69-70.

Uğurlu CT. Öğretmenlerin iletişim becerileri ile empatik eğilimlerinin çocuk sevme düzeylerine etkisi. *Pegem Eğitim ve Öğretim Dergisi*, 2013, 3(2):51-61.

Ulukan H. İletişim Becerilerinin Takım ve Bireysel Sporculara Olan Etkisi. Sosyal Bilimler Enstitüsü, Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Anabilim Dalı. Yüksek Lisans Tezi. Karaman: Karamanoğlu Mehmet Bey Üniversitesi, 2012.

Yetişkin G. Ergenlerde İletişim Becerileri ve Utangaçlık Arasındaki İlişkinin İncelenmesi. Sosyal Bilimler Enstitüsü, Psikoloji Anabilim Dalı, Yüksek Lisans Tezi. İstanbul: Beykent Üniversitesi, 2016.

Yıldırım F. Fen Lisesi ve Spor Lisesi öğrencilerinin iletişim becerilerinin incelenmesi. Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı, Yüksek Lisans Tezi. Elazığ: Fırat Üniversitesi, 2015.

Yılmaz I, Çimen Z. Beden Eğitimi öğretmen adaylarının iletişim becerileri düzeyleri. *Atatürk Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 2008,10(3):3-14.

EK-1. ÖZGEÇMİŞ

KİŞİSEL BİLGİLER	
AdıSoyadı	: Ömer TEKELİ
Doğumtarihi	: 05.05.1991
Doğumyeri	: Balıkesir
Medenihali	: Bekar
Uyruğu	: T.C.
Adres	:PlevneMah. Beyoğlu Cad. No:82 Kat:3 Altıeylül/Balıkesir
Tel	: 0 530 086 35 22
E-mail	: tekeliomer77@gmail.com
EĞİTİM	
Lise	: Cumhuriyet Anadolu Lisesi (2005-2010)
Lisans	: Balıkesir Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu (2010-2014)
Yükseklisans	: Balıkesir Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı (2014-
YABANCI DİL BİLGİSİ	
İngilizce	:

EK -2. KİŞİSEL BİLGİ FORMU

ELİT DÜZEY KADIN VE ERKEK VOLEYBOLCULAR İLE BASKETBOLCULARIN İLETİŞİM BECERİLERİNİN İNCELENMESİ

. Bu çalışma Balıkesir Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Beden Eğitimi ve Spor Anabilim dalında yapılmakta olan yüksek lisans tez çalışması için yapılmaktadır. Çalışmanın amacı “**Elit Düzey Kadın ve Erkek Voleybolcular ile Basketbolcuların İletişim Becerileri**”nin incelenmesidir.ölçeği yanıtlamak kıymetli zamanınızın bir kısmını alacaktır; fakat elde edilecek araştırma sonuçları, siz elit sporcuların performanslarını artmasına katkı sağlayacağı ve rehberlik edeceği beklenmektedir

Ömer TEKELİ

Doç. Dr. Fahri AKÇAKOYUN

DEMOGRAFİK BİLGİ ANKETİ

1-Yaş: 15-19 () 20-24 () 25-29 () 30 ve üstü()

2- Cinsiyet: ()Kadın ()Erkek

3-Eğitim Durumu: Lise () Ön lisans () Lisans () Lisansüstü ()

4- Kaç yıldır aktif spor yapıyorsunuz

5- Kaç yıldır elit düzeyde (milli yada profesyonel) spor yapıyorsunuz

6- Aylık gelir durumunuz; 0-1500 () 1501-3000 () 3001-4500 () 4501 ve üstü

7- Medeni durum; Evli () Bekar ()

8- Branşınız: Voleybol () Basketbol ()

EK-3. İLETİŞİM BECERİLERİNİ DEĞERLENDİRME ÖLÇEĞİ (İBDÖ)

Bu ölçek iletişimle ilgili bazı özelliklerinizi ölçmeye yöneliktir. Aşağıda sunulan ifadeleri, o ifadelerle ilgili genelde nasıl olduğunuzu düşünerek okuyunuz. İlişkilerimizdeki özelliklerimiz elbette kiminle, hangi koşullarda, ne zaman ilişkide bulunduğumuza bağlı olarak farklılıklar göstermektedir. O nedenle ifadeleri genelde gösterdiğiniz tepkilere göre değerlendiriniz.

	Her Zaman	Sıklıkla	Bazen	Nadiren	Hiçbir Zaman
1- Sorunlarımı dinlediğim insanlar benim yanımdan rahatlayarak ayrılırlar.	()	()	()	()	()
1- Sorunlarımı dinlediğim insanlar benim yanımdan rahatlayarak ayrılırlar.	()	()	()	()	()
2- Düşüncelerimi istediğim zaman anlaşılır biçimde ifade edebilirim	()	()	()	()	()
3-Başkalarını bir kasıt aramadan dinlerim.	()	()	()	()	()
4- Sosyal ilişkide bulunduğum insanları oldukları gibi kabul edebilirim.	()	()	()	()	()
5- İnsanların önemli ve değerli olduklarını düşünürüm.	()	()	()	()	()
6- Birisiyle ilgili bir karara ulaşmadan önce onunla ilgili gözlemlerimi gözden geçiririm.	()	()	()	()	()
7-İlişkide bulunduğum kişilerin anlatmak istediklerini dinlemek için onlara zaman ayırırım.	()	()	()	()	()
8-İnsanlara karşı sıcak bir ilgi duyarım.	()	()	()	()	()
9-İnsanlara gerektiğinde yardım etmekten hoşlanırım.	()	()	()	()	()
10- Olaylara değişik açılardan bakabilirim.	()	()	()	()	()
11- Düşüncelerimle yaptıklarım birbirleriyle tutarlıdır.	()	()	()	()	()
12- İlişkilerimin daha iyiye gitmesi için bana düşenleri yapmaya özen gösteririm.	()	()	()	()	()
13- Kendime ve başkalarına zarar vermeden içimden geldiği gibi davranabilirim.	()	()	()	()	()
14- Arkadaşlarımla beraberken kendimi rahat hissedirim.	()	()	()	()	()
15- Yaşadığım olaylardaki coşkuyu her halimle başkalarına iletebilirim.	()	()	()	()	()
16- İlişkilerim nasıl geliştiğini ve nereye gittiğini anlamak için düşünmeye zaman ayırırım.	()	()	()	()	()
17- Karşımdakini dinlerken anlamadığım bir ayrıntı olduğunda konunun açığa kavuşması için sorular sorarım.	()	()	()	()	()

18- Benimle özel olarak konuşmak isteyen bir arkadaşım olduğunda konuyu ayaküstü konuşmamaya özen gösteririm.	()	()	()	()	()
19- Birisini anlamaya çalışırken sakın bir ses tonuyla konuşurum.	()	()	()	()	()
20- İlişkilerimi zenginleştiren eğlenceli, keyifli bir yanımvar.	()	()	()	()	()
21-Birisine bir öneride bulunurken,onun öneri vermemi isteyip istemediğine dikkat ederim.	()	()	()	()	()
22-Birini dinlerken ne karşılık vereceğimden çok onun ne demek istediğini anlamaya çalışırım.	()	()	()	()	()
23-İletişim kurduğum insanlar tarafından anlaşıldığımı hissederim.	()	()	()	()	()
24- Bir yakınımla sorunum olduğunda bunu onunla suçlayıcı olmayan bir dille konuşmak için girişimde bulunurum.	()	()	()	()	()
25- Karşımdakini dinlerken sırf kendi merakımı gidermek için ona özel sorular sormaktan kaçınırım.	()	()	()	()	()